

ingediend op **642** (2015-2016) – Nr. 1
10 februari 2016 (2015-2016)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Mexico op 24 november 1992, zoals gewijzigd door het protocol van 26 augustus 2013,
- 2° het protocol, ondertekend te Mexico op 26 augustus 2013, tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	13
Advies van de Raad van State	17
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen	27
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	31
Ontwerp van decreet.....	37
Bijlagen:	
– Overeenkomst.....	43
– Protocol.....	63
– Gecoördineerde versie.....	83

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING**1. Samenvatting**

Dubbelbelastingverdragen (DBV) zijn de verdragen waarin twee staten of uitzonderlijk meer dan twee staten afspreken hoe zij de heffing van hun belastingen op elkaar afstemmen met als voornaamste doel te voorkomen dat eenzelfde belastbare materie tweemaal wordt belast.

De onderhandelingen over een wijziging van het dubbelbelastingverdrag (DBV) met Mexico beoogden vooral een aanpassing van het tarief inzake de afhouding aan de bron op rentes betaald door banken. Er kwam een protocol tot stand dat een aantal bepalingen van de overeenkomst van 1992 wijzigt of vervangt. Voor Vlaanderen belangrijke wijzigingen zijn onder meer: 1° het materiële toepassingsgebied, 2° de definitie van 'bevoegde autoriteit' in het geval van België (namelijk de federale minister van Financiën en/of een gewest- of gemeenschapsminister, zoals intrafederaal overeengekomen), 3° het beginsel van non-discriminatie (gelijke behandeling van alle ondernemingen bij het fiscaal verrekenen van ondernemingswinst), 4° de uitwisseling van inlichtingen en 5° de wederzijdse invorderingsbijstand.

Aangezien de Vlaamse Regering van mening is dat het dubbelbelastingverdrag van 1992 op zichzelf een gemengd verdrag naar intern recht uitmaakt, in het bijzonder wegens zijn toepassing op belasting op onroerend goed, acht zij het nodig dat het Vlaams Parlement niet enkel zijn instemming verleent aan het protocol van 2013, maar ook aan dat basisverdrag.

Dit ontwerp van instemmingsdecreet kadert in de strategische doelstelling 'Vlaanderen onderhoudt goede relaties met buitenlandse overheden' uit de beleidsnota Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelings-samenwerking (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 147/1).

2. Situering*De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken*

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Hoewel de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij echter ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die

stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffendere aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2002 werkte het Global Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België in eerste instantie voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

De aansluiting van België bij het internationale proces

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, §5, van de OESO-modeltekst. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 (WIB 1992), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkaardig was aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-modelverdrag heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principieel voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

Versnelling van het proces

De Groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij het OESO-model. De staten die deel uitmaken van het Global Forum, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van het OESO-model. België stond op de 'grijze' lijst van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de 'grijze' lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van het OESO-model. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de 'witte' lijst met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (Tax Information Exchange Agreements, TIEA's) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

Een reeks adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 verstrekt aan de federale overheid, heeft gesteld dat indien in belastingverdragen of wijzigende protocollen gewag wordt gemaakt van "belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten", deze bepaling niet alleen beperkt is tot federale belastingen of oneigenlijke gewestbelastingen die nog altijd door de federale overheid worden geïnd. Deze bepaling kan volgens de Raad van State eveneens slaan op deelstaatbelastingen die door de deelstaten zelf worden geïnd. Het gaat dus om gemengde verdragen.

Belang voor Vlaanderen

De protocollen tot wijziging van dubbelbelastingverdragen handelen over het geheel van gewestbelastingen, dit wil zeggen zowel degene die zijn vermeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, als degene die de gewesten (zouden) heffen op grond van de fiscale autonomie die artikel 170, §2, van de Grondwet hen toekent.

De eerste paragraaf van het nieuwe artikel 2 (gewijzigd bij artikel I van het protocol) omschrijft de belastingen aan Belgische zijde waarop de overeenkomst van toepassing is: de belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven namens de verdragsluitende staten, hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen. Artikel 2, §3, b), bepaalt dat de overeenkomst aan Belgische zijde van toepassing is op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen.

Sinds de regionalisering van de onroerende voorheffing via de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, beogen DBV's ook een gewestbelasting. De Vlaamse onroerende voorheffing

werd sindsdien niet uitgesloten uit de werkingssfeer van DBV's. De onroerende voorheffing valt bijgevolg onder het toepassingsgebied van voorliggende, overeenkomst.

Wat Vlaanderen betreft, is de overeenkomst volgens het gewijzigde artikel 25 niet enkel van toepassing op de federale belastingen, maar ook op de andere belastingen die er (kunnen) worden geheven, zoals die van de Gemeenschap, het Gewest, de provincies en de gemeenten. Artikel 25, §1, zoals gewijzigd door artikel 16 van het protocol luidt immers als volgt: "De bevoegde autoriteiten (...) wisselen de inlichtingen uit (...) met betrekking tot de belastingen van elke soort en benaming die worden geheven (...). De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2."

3. Inhoud

De overeenkomst van 1992

Deze overeenkomst is een klassiek dubbelbelastingverdrag. Zij heeft in de eerste plaats tot doel dubbele belasting inzake belastingen op het inkomen te vermijden. Zij beoogt zo de positie van Belgische investeerders in Mexico te verbeteren en België aantrekkelijker te maken voor Mexicaanse investeerders. De overeenkomst regelt ook de uitwisseling van inlichtingen tussen de belastingadministraties. Die inlichtingen zijn noodzakelijk voor de toepassing van de overeenkomst en van de interne wetgeving van de beide staten met betrekking tot de door de overeenkomst beoogde belastingen. Tevens bevat de overeenkomst bepalingen inzake non-discriminatie en onderling overleg.

Het protocol van 2013

Het protocol wijzigt of vervangt een aantal artikelen van de overeenkomst van 1992. Het telt twintig artikelen. Belangrijke wijzigingen voor Vlaanderen zijn onder meer:

- 1° het materiële toepassingsgebied, waarbij valt op te merken dat Mexico de belastingen van de eigen staatkundige onderdelen en de plaatselijke gemeenschappen niet kon aanvaarden, maar slechts wat België betreft;
- 2° de definitie van 'bevoegde autoriteit' in het geval van België (namelijk de federale minister van Financiën en/of een gewest- of gemeenschapsminister, zoals intrafederaal overeengekomen);
- 3° het beginsel van non-discriminatie (gelijke behandeling van alle ondernemingen bij het fiscaal verrekenen van ondernemingswinst);
- 4° de uitwisseling van inlichtingen; en
- 5° de wederzijdse invorderingsbijstand.

4. Procedureverloop

4.1. Totstandkoming

België en Mexico zijn gebonden door een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting, die werd ondertekend op 24 november 1992. Hoewel Mexico toen nog geen lid was van de OESO (dit gebeurde pas in 1994), stemt de overeenkomst in ruime mate overeen met de OESO-modelverdragstekst. Enkele bepalingen zijn ontleend aan het model dat de VN hebben opgesteld. Dat model heeft in het bijzonder de betrekkingen tussen geïndustrialiseerde staten en ontwikkelingslanden op het oog. Het DBV is op 1 februari 1997 in werking getreden. Een kopie van dit DBV is bij deze nota gevoegd.

Op verzoek van België werden onderhandelingen met het oog op de herziening van de overeenkomst van 1992 aangevat. De voornaamste doelstelling van de

wijziging was de vermindering van het tarief inzake afhouding aan de bron op rentes betaald door banken. Op 15 april 2009 stuurde de FOD Financiën een ontwerp-tekst naar de Mexicaanse overheid. De onderhandelingen vonden plaats van 23 tot 27 november 2009. De ontwerp-tekst werd op 26 november 2009 geparafeerd.

Na consensus met de gemeenschappen en de gewesten, verstuurde de FOD Financiën op 16 december 2011 voorstellen van amendement naar Mexico, die verband hielden met hun medebevoegdheid in het ontwerp van protocol of de gemengde aard ervan (artikel I van het ontwerp-protocol), met het overnemen van de OESO-modeltekst qua uitwisselen van fiscale inlichtingen en wederzijdse invorderingsbijstand en met het tijdsgebonden toepassingsgebied van het protocol (respectievelijk artikelen XVI, XVII en XX). De Belgische voorstellen die slaan op de gemengde aard, betreffen het behoud van de niet-federale belastingen als materieel toepassingsgebied, wederzijds, en de definitie van 'bevoegde autoriteit' (artikel I).

Sinds een aantal adviezen van de Raad van State uit 2010 worden DBV's in beginsel als gemengde verdragen beschouwd. Op 3 februari 2011 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van het voorliggende protocol vast. Zowel de federale overheid als de gemeenschappen en de gewesten worden bevoegd geacht. In een brief van 18 mei 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat de ICBB deze beslissing heeft goedgekeurd overeenkomstig de stilzwijgende schriftelijke instemmingsprocedure, vastgesteld door de ICBB op 9 juli 2008.

Mexico aanvaardde de Belgische voorstellen in februari 2012, met uitzondering van het materiële toepassingsgebied. Met betrekking tot het eerste artikel van de ontwerp-tekst (nieuw artikel 2.1 van de basisovereenkomst), kon Mexico de belastingen van de staatkundige onderdelen en de plaatselijke gemeenschappen slechts aanvaarden wat België betreft. Mexico is zelf een federale staat met 31 "vrije en soevereine deelstaten" (artikel 40 van de Mexicaanse Grondwet) en één federaal district. Het Mexicaanse recht staat niet toe dat de belastingen die worden geheven ten behoeve van de Mexicaanse deelstaten en plaatselijke gemeenschappen onder de toepassing van een DBV vallen.

Aangezien de belastingen naar het inkomen in Mexico momenteel door de federale overheid en niet door de deelstaten worden geheven, raakt dit bezwaar de kerndoelstelling van het ontwerp van protocol niet en is dit Mexicaanse bezwaar aanvaardbaar. Er ligt dus een asymmetrie voor qua materieel toepassingsgebied, vermits de niet-federale belastingen aan Mexicaanse zijde niet zijn onderworpen. De gefedereerde overheden in België maakten geen bezwaar tegen deze afwijking op het Belgische voorstel.

Mexico hechtte op 28 maart 2012 zijn goedkeuring aan de ontwerp-tekst van het protocol. Deze ontwerp-tekst werd evenwel nog, op voorstel van Mexico, gewijzigd met betrekking tot de preambule en de ondertekeningsformule van het protocol. Er werd vervolgens een tegenvoorstel verzonden naar de Mexicaanse autoriteiten. De Mexicaanse autoriteiten hebben dit voorstel aanvaard.

Het voorliggende protocol werd op 26 augustus 2013 ondertekend volgens formule 2 van de ICBB (één handtekening aan Belgische kant). De deelstaten worden in de aanhef en in de ondertekeningsformule van het protocol vermeld boven de handtekening van de ondertekenaar.

Aangezien de Vlaamse Regering van mening is dat het dubbelbelastingverdrag van 1992 op zichzelf een gemengd verdrag naar intern recht uitmaakt, in het bijzonder wegens zijn toepassing op belasting op onroerend goed, acht zij het nodig

dat het Vlaams Parlement niet enkel zijn instemming verleent aan het protocol van 2013, maar ook aan dat basisverdrag.

4.2. De adviezen van de strategische adviesraden

De Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) heeft in zijn brief van 2 oktober 2014 aangegeven geen advies meer uit te brengen over voorontwerpen van decreet. De Raad van State heeft in zijn advies echter geoordeeld dat die beslissing van de SARiV om zijn adviesverlening stop te zetten, de verplichting aan de Vlaamse Regering om advies te vragen niet ongedaan maakt, zolang het decreet van 16 mei 2007 tot oprichting van de strategische adviesraad internationaal Vlaanderen ongewijzigd van kracht blijft. De Vlaamse Regering heeft, om tegemoet te komen aan het advies van de Raad van State, haar voorontwerp voorgelegd aan de SARiV. De SARiV heeft op 5 juni 2015 per brief aan de bevoegde minister meegedeeld geen formeel advies uit te brengen. De Vlaamse Regering neemt akte van het standpunt van de SARiV.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) heeft in eerdere, vergelijkbare dossiers aangegeven geen advies uit te brengen, maar dit advies over te laten aan de SARiV. Hierdoor werd oorspronkelijk voorbijgegaan aan het inwinnen van het advies. De Raad van State heeft echter in haar advies gesteld dat indien de SARiV geen advies meer verstrekt, er niet meer voldaan is aan de beleidslijn van de SERV om de advisering over te laten aan de SARiV. Om tegemoet te komen aan dit advies, heeft de Vlaamse Regering het ontwerp van decreet voorgelegd aan de SERV voor advisering. De SERV heeft zich in zijn advies aangesloten bij het ontwerp van regeringsbeslissing. De Vlaamse Regering neemt akte van het standpunt van de SERV.

4.3. Het advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 23 juni 2015, met kenmerk 57.612/3, de opmerking dat de adviezen van de strategische adviesraden – SARiV en SERV – moeten worden ingewonnen.

In de algemene opmerkingen stelt de Raad van State dat de nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen en het verlenen van invorderingsbijstand algemeen is en dus niet beperkt wordt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Aangezien het om een dubbel gemengd verdrag gaat, kunnen onder 'bevoegde autoriteit' verschillende overheden in België worden verstaan. De raad beveelt daarom aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat enerzijds, de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot welke instantie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en, anderzijds, de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De raad stelt voor om hierover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

Volgens artikel 26, §1, van het verdrag zoals vervangen bij artikel XVII van het wijzigend protocol kunnen de staten in onderlinge overeenstemming de wijze van uitvoering van de invordering van de belastingvorderingen bepalen. De Raad van State merkt op dat akkoorden die enkel voorzien in de administratieve en technische uitvoering van een verdrag en slechts beogen om de in het verdrag opgenomen rechten en verplichtingen uitvoerbaar te maken louter 'executive agreements' zijn, die geen instemming van de wetgevende kamers behoeven. Indien de akkoorden wel autonome regelingen inhouden, die nieuwe rechten en verplichtingen met zich meebrengen voor de overheden of de burgers dienen deze akkoorden als verdragen te worden beschouwd. Dergelijke akkoorden dienen de geëigende procedure voor het sluiten van een verdrag te volgen. Telkens een ak-

koord wordt gesloten over de wijze van uitvoering van artikel 26 van het dubbel-belastingverdrag, zal moeten worden nagegaan of het niet om een verdrag gaat.

Ten slotte geeft de Raad van State aan dat met bijgevoegde akten, protocollen, bijlagen enzovoort, die samen zijn ondertekend met het oorspronkelijke verdrag, geen instemming moet worden verleend indien ze integraal deel uitmaken van het verdrag. De zinsnede „, en het protocol,” kan dan ook beter geschrapt worden in artikel 2, 1°, van het ontwerp en in het opschrift.

De Vlaamse Regering reageert als volgt op dit advies van de Raad van State.

Om aan de vormvereisten te voldoen, heeft de Vlaamse Regering, zoals hierboven toegelicht, de nodige adviezen ingewonnen.

Met het oog op het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen, hebben de federale overheid, de gewesten en de gemeenschappen twee samenwerkingsakkoorden uitgewerkt:

- een samenwerkingsakkoord inzake wederzijdse invorderingsbijstand (zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 24 april 2014);
- een samenwerkingsakkoord inzake administratieve samenwerking (dit werd recentelijk besproken op het overlegcomité).

De opmerking betreffende de akkoorden die kunnen gesloten worden om de uitvoering en invordering van de belastingvorderingen te bepalen, zal meegenomen worden in het kader van uitvoeringsonderhandelingen.

Het instemmingsartikel en het opschrift werden aangepast overeenkomstig de suggestie van de Raad van State.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING VAN DE GECOÖRDINEERDE TEKST

Hoofdstuk I – Werkingssfeer van de overeenkomst

Artikel 1 bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op personen die inwoner zijn van één of van beide overeenkomstsluitende staten.

Artikel 2 geeft een overzicht van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. In België is deze overeenkomst van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-verblijfhouders, met inbegrip van de voorheffingen, de opdecimen en opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, alsook de aanvullende belasting op de personenbelasting.

De overeenkomst is ook van toepassing op alle identieke of in wezen soortgelijke belastingen die na de datum van ondertekening, naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde overheden van de verdragspartijen zullen elkaar op het einde van elk jaar in kennis stellen van belangrijke wijzigingen in hun regelgeving inzake belastingen.

Dit artikel werd gewijzigd door artikel I van het wijzigingsprotocol. Het DBV is, enkel wat België betreft, ook van toepassing op belastingen naar het inkomen die worden geheven van staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen en dit ongeacht hoe ze worden geheven (nieuw artikel 2.1). De opdecimen op de opgesomde belastingen en voorheffingen alsook de aanvullende belasting op de personenbelasting is niet meer opgenomen in het gewijzigde artikel. Voortaan is de overeenkomst eveneens van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen (nieuw artikel 2.4).

Hoofdstuk II – Begripsbepalingen

Artikel 3 geeft een reeks begripsomschrijvingen, onder meer een definitie van de overeenkomstsluitende staten, hun grondgebied, de bedoelde rechtssubjecten, de bevoegde overheid en het internationale verkeer. Dit artikel werd gewijzigd door artikel II van het wijzigingsprotocol. Onder 'bevoegde autoriteit' verstaat men voortaan, wat België betreft, "naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger". Op 18 november 2011 hebben de deelnemers aan het overleg tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten aangaande belastingverdragen, een akkoord bereikt over die definitie.

Artikel 4 bepaalt wat wordt bedoeld met "inwoner van een overeenkomstsluitende staat".

Artikel 5 betreft de vaste inrichting van een onderneming.

Hoofdstuk III – Belastingheffing naar het inkomen

De artikelen 6 tot en met 21 hebben respectievelijk betrekking op inkomsten uit onroerende goederen, relevant voor de onroerende voorheffing waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is (artikel 6). Artikel V van het wijzigingsprotocol vervangt paragraaf 4 van dat artikel. Hierdoor zijn paragrafen 1 en 3 van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming.

Andere artikelen hebben betrekking op ondernemingswinst (artikel 7), internationaal vervoer per schip of vliegtuig (artikel 8), afhankelijke ondernemingen (artikel 9), dividenden (artikel 10), renten (artikel 11), royalty's (artikel 12), vermogenswinst (artikel 13), inkomsten uit zelfstandige beroepen (artikel 14, opgeheven door het wijzigingsprotocol), inkomsten uit een dienstbetrekking (artikel 15), zitpenningen in vennootschappen (artikel 16), inkomsten van artiesten en sportbeoefenaars (artikel 17), pensioenen (artikel 18), inkomsten uit overheidsfuncties (artikel 19), betalingen aan studenten (artikel 20) en andere inkomsten (artikel 21).

Hoofdstuk IV – Wijze waarop dubbele belasting wordt vermeden

Artikel 22 bevat een reeks maatregelen die in Mexico, respectievelijk in België, moeten worden toegepast tot het voorkomen van een dubbele belasting.

Hoofdstuk V – Bijzondere bepalingen

Artikel 23 bevat het beginsel van non-discriminatoire behandeling. Dit artikel verbiedt fiscale discriminatie op grond van nationaliteit. Artikel XV van het wijzigingsprotocol heeft paragraaf 4 vervangen, en de oorspronkelijke paragraaf 6 opgeheven. De nieuwe paragraaf bepaalt een gelijke behandeling tussen de ondernemingen van beide landen bij het in mindering brengen van de ondernemingswinst a rato van intresten, royalty's en andere uitgaven van die ondernemingen betaald aan een inwoner van de andere verdragsluitende staat.

Artikel 24 houdt een regeling voor onderling overleg in, hetzij een eenzijdige regeling, hetzij een met wederzijdse instemming van de verdragspartijen. Elke persoon die van oordeel is dat de maatregelen van een verdragspartij of van beide verdragspartijen leiden tot een belastingheffing die in strijd is met verdragsbepalingen, kan, binnen de drie jaar nadat hij in kennis is gesteld van de maat-

regel, het bezwaar voorleggen aan de bevoegde overheid van de overeenkomstsluitende staat waarvan hij inwoner is.

Artikel 25 regelt de uitwisseling van inlichtingen en werd vervangen bij artikel XVI van het wijzigingsprotocol.

De eerste paragraaf bepaalt dat de bevoegde overheden van de verdragspartijen de inlichtingen uitwisselen die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven ten behoeve van de verdragsluitende staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan. De gegevensuitwisseling wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2 van het DBV. De overige paragrafen van dit artikel bevatten bepalingen over het verzamelen en het gebruik van de uitgewisselde inlichtingen, zelfs die welke in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust of een andere gemachtigde.

Artikel 26 heeft betrekking op de invorderingsbijstand en werd vervangen bij artikel XVII van het wijzigingsprotocol. De bijstand wordt door het nieuwe artikel 26.1 niet beperkt door de artikelen 1 en 2 van de overeenkomst. De verdragspartijen verlenen volgens de tweede paragraaf van dit artikel elkaar bijstand voor de invordering van belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de verdragsluitende staten of van hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen. De overige zes paragrafen betreffen de voorwaarden en de werkwijze van de invorderingsbijstand.

Artikel 27, vervangen bij artikel XVIII van het wijzigingsprotocol, bevat een regeling voor uiteenlopende zaken, zoals de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten genieten; belasting van dividenden, interest of royalty's; en volstrekt kunstmatige constructies.

Hoofdstuk VI – Slotbepalingen

Artikel 28 stelt dat de overeenkomst in werking treedt de eerste dag van de tweede maand na de datum van de uitwisseling van de respectieve akten waarbij de ene partij aan de andere partij meldt dat haar interne procedure is beëindigd. Met betrekking tot bij de bron verschuldigde belastingen is de overeenkomst in België van toepassing op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin de overeenkomst in werking treedt. Voor alle andere bij de bron verschuldigde belastingen is de overeenkomst van toepassing op inkomsten van belastbare tijdperken die eindigen op of na 31 december van het jaar dat volgt op dat waarin de overeenkomst in werking treedt.

De overeenkomst blijft voor onbepaalde tijd van kracht, maar de partijen kunnen elkaar op de hoogte brengen dat zij de overeenkomst wensen te beëindigen door middel van een voorafgaande kennisgeving vanaf een termijn van vijf jaar vanaf de datum van inwerkingtreding (artikel 29).

Aan de overeenkomst is een protocol toegevoegd dat integraal deel uitmaakt van de overeenkomst. Dit protocol verduidelijkt en omschrijft enkele artikelen uit de overeenkomst en bevat, onder opschortende voorwaarde, een dwingende arbitrageprocedure voor geschillen zodra Mexico die ook in een ander DBV zou hebben aanvaard.

De overeenkomst, het aanvullende protocol en het wijzigingsprotocol van 2013 werden opgemaakt in het Nederlands, het Frans en het Spaans. Deze drie taalversies zijn van gelijke rechtswaarde. Het wijzigende protocol zal een integrerend

deel van de overeenkomst uitmaken en blijft van kracht zolang de overeenkomst zelf van kracht blijft (artikel XX van het wijzigingsprotocol).

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet houdende instemming met 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te Mexico op 24 november 1992, zoals gewijzigd door het protocol, van 26 augustus 2013, 2° het protocol tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst, ondertekend te Mexico op 26 augustus 2013.

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te Mexico op 24 november 1992, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Mexico op 26 augustus 2013;

2° het protocol, ondertekend te Mexico op 26 augustus 2013, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Mexico op 24 november 1992.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 57.265/3
van 16 april 2015

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en
het Vlaamse Gewest ‘houdende instemming met

1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de
Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele
belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake
belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te
Mexico op 24 november 1992, zoals gewijzigd door het
protocol, van 26 augustus 2013,

2° het protocol tot wijziging van de onder 1° vermelde
overeenkomst, ondertekend te Mexico op 26 augustus 2013’

Op 13 maart 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ‘houdende instemming met

1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te Mexico op 24 november 1992, zoals gewijzigd door het protocol, van 26 augustus 2013,

2° het protocol tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst, ondertekend te Mexico op 26 augustus 2013’.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 31 maart 2015. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 16 april 2015.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest strekt ertoe instemming te verlenen met het dubbelbelastingverdrag met Mexico,² zoals gewijzigd bij het protocol, ondertekend te Mexico-Stad op 26 augustus 2013.³

VORMVEREISTEN

3. Aan de Strategische Adviesraad Internationaal Vlaanderen (SARiV) is geen advies gevraagd, blijkbaar omdat die Raad op 22 september 2014, na kennisname van de beslissing van de Vlaamse Regering om de SARiV op te heffen, beslist heeft “zijn adviesverlening stop te zetten”. Zolang evenwel het decreet van 16 mei 2007 ‘tot oprichting van de strategische adviesraad internationaal Vlaanderen’ ongewijzigd van kracht blijft en de verplichting om advies te vragen aan de SARiV niet ongedaan is gemaakt,⁴ blijft de Vlaamse Regering verplicht om het advies van de SARiV te vragen. Het gegeven dat de SARiV geen advies wenst te verlenen, ontslaat de Vlaamse Regering niet van die verplichting. Het advies van de SARiV moet dan ook alsnog worden gevraagd.

4. Het ontwerp blijkt ook niet te zijn voorgelegd aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). Op grond van artikel 11, § 2, eerste lid, 1°, van het decreet 7 mei 2004 ‘inzake de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen’ is de Vlaamse Regering verplicht de SERV te verzoeken om sociaal-economisch overleg te plegen over alle voorontwerpen van decreet die een sociaal-economische dimensie hebben. Het om advies voorgelegde ontwerp heeft een dergelijke dimensie, zodat het door de regering normaal aan de SERV dient te worden voorgelegd.

Bij brief van 7 november 2012 heeft de SERV aan de Vlaamse Regering het volgende laten weten:

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² Overeenkomst ‘tussen de Verenigde Mexicaanse Staten en het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen’, ondertekend te Mexico op 24 november 1992.

³ Protocol ‘tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Mexico op 24 november 1992’, ondertekend te Mexico-Stad op 26 augustus 2013.

⁴ Zie artikel 4, § 2, 1°, van het decreet van 16 mei 2007.

“De voorbije maanden werd de SERV om advies gevraagd over achttien dubbelbelastingverdragen (DBV) en twaalf akkoorden inzake de uitwisseling van gegevens met betrekking tot belastingaangelegenheden (TIEA). De komende maanden worden bovendien nog tal van dergelijke adviesvragen verwacht.

Fiscaliteit is voor de sociale partners een belangrijk thema. De SERV neemt zijn opdracht op dit domein dan ook zeer ernstig. Toch wil de SERV afzien van verdere advisering over de DBV's en TIEA's. De reden hiervoor is dat het gaat om internationale overeenkomsten die pas in een laat stadium van de procedure ter advisering worden voorgelegd. De onderhandelingen over de overeenkomst werden reeds beëindigd, zodat een eventueel SERV-advies nog weinig impact heeft. Wel kan de SERV, indien hij dit wenselijk acht, op elk moment op eigen initiatief een advies uitbrengen, ook als het over internationale overeenkomsten gaat, en dit conform het SERV-decreet.

Met dit standpunt is de SERV consequent met de interne lijn die in 2010 nogmaals aan de Vlaamse Regering gecommuniceerd werd, om advisering over internationale verdragen over te laten aan de SARiV.”

Voor zover de SARiV ook in dit geval geen advies zou verstrekken, is niet meer voldaan aan de beleidslijn van de SERV om de advisering over te laten aan de SARiV. In dat geval zal het ontwerp vooralsnog om advies aan de SERV voorgelegd moeten worden.

5. Ingeval het voorliggende ontwerp naar aanleiding van het vervullen van deze vormvereisten nog mocht worden gewijzigd, zullen de gewijzigde of nieuwe bepalingen van het voorontwerp alsnog om advies aan de afdeling Wetgeving moeten worden voorgelegd.

ALGEMENE OPMERKINGEN

6. De Werkgroep Gemengde Verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten ‘over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen’, heeft op 3 februari 2011 geoordeeld dat het dubbelbelastingverdrag een gemengd verdrag is.⁵

7. Artikel 25, paragraaf 1, van het dubbelbelastingverdrag, zoals vervangen bij artikel XVI van het wijzigende protocol, luidt:

“De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.”

Artikel 26, paragraaf 1, van het dubbelbelastingverdrag, zoals vervangen bij artikel XVII van het wijzigende protocol, luidt:

⁵ De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep Gemengde Verdragen, wat bij brieven van 18 mei 2011 is bevestigd.

“De overeenkomstsluitende Staten verlenen elkaar bijstand voor de invordering van belastingvorderingen. Deze bijstand wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van uitvoering van dit artikel bepalen.”

Artikel 1 van het verdrag omschrijft het personeel toepassingsgebied, namelijk “personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten”, terwijl artikel 2 de belastingen bepaalt waarop het verdrag van toepassing is. Het gaat om “belastingen naar het inkomen die worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat alsook, in het geval van België, op belastingen naar het inkomen die worden geheven ten behoeve van zijn staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen, en dit ongeacht de wijze van heffing” (artikel 2, paragraaf 1, van het dubbelbelastingverdrag, zoals vervangen bij artikel I van het wijzigende protocol). De bestaande belastingen waarop het verdrag in België van toepassing is, zijn de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners, telkens “met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen” (artikel 2, paragraaf 3, b), van het dubbelbelastingverdrag, zoals vervangen bij artikel I van het wijzigende protocol).

De regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen met en het verlenen van invorderingsbijstand aan Mexico is evenwel algemeen en is dus niet beperkt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Bovendien kunnen ook inlichtingen worden gevraagd “zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden” (artikel 25, paragraaf 4, van het verdrag, zoals vervangen bij artikel XVI van het wijzigende protocol). De Staat aan wie de inlichtingen zijn gevraagd, dient gebruik te maken van “de middelen voor het verzamelen van inlichtingen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen” (*idem*).

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen of een verzoek om invorderingsbijstand uitgaande van een bevoegde autoriteit van Mexico.

Uit artikel 3, paragraaf 1, h), 2°, van het verdrag, zoals vervangen bij artikel II van het wijzigende protocol, volgt dat onder “bevoegde autoriteit” wordt verstaan “in het geval van België, naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of van een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger”.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van Mexico weten tot wie een verzoek om inlichtingen of een verzoek om invorderingsbijstand moet worden gericht en de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State beveelt dan ook aan daarover

een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen te sluiten’.⁶

8. In artikel 26, paragraaf 1, van het dubbelbelastingverdrag, zoals vervangen bij artikel XVII van het wijzigende protocol, wordt bepaald dat de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten in onderlinge overeenstemming de wijze van uitvoering van dat artikel kunnen bepalen.

In verband met dergelijke akkoorden kan worden verwezen naar wat de Raad van State heeft opgemerkt in advies 42.631/AV van 8 mei 2007:

“Voor zover deze akkoorden alleen maar voorzien in de administratieve en technische uitvoering van een verdrag en ermee slechts beoogd wordt de rechten en verplichtingen die in het verdrag zelf reeds zijn opgenomen uitvoerbaar te maken, zijn deze akkoorden geen nieuwe verdragen, doch louter ‘executive agreements’. Ze behoeven dan ook niet door de Koning te worden gesloten. De Wetgevende Kamers hoeven er hun instemming niet aan te verlenen.⁷

Uit de praktijk blijkt echter ook dat sommige akkoorden wel zelf autonome regelingen inhouden, die nieuwe rechten en verplichtingen met zich brengen voor de overheden of de burgers. In dat geval dienen deze akkoorden als verdragen te worden beschouwd. Op grond van artikel 167, § 2, van de Grondwet zouden ze dan ook in beginsel door de Koning moeten worden gesloten en de Wetgevende Kamers zouden er hun instemming mee dienen te betuigen. Voor zover het gaat om ‘gemengde verdragen’ dienen daarenboven de gemeenschaps- en/of gewestregeringen te worden betrokken bij het sluiten ervan en dienen ook de gemeenschaps- en/of gewestparlementen er hun instemming mee te verlenen.”⁸

Telkens een akkoord wordt gesloten over de wijze van uitvoering van artikel 26 van het dubbelbelastingverdrag, zal derhalve moeten worden nagegaan of het niet om een verdrag gaat. Is dat het geval, dan dient de geëigende procedure voor het sluiten ervan te worden gevolgd en kan het geen gevolg hebben dan nadat het de instemming van alle bevoegde parlementaire vergaderingen heeft gekregen. Gelet op artikel 190 van de Grondwet, zal een dergelijk akkoord om verbindend te zijn, moeten worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

⁶ Vergelijk met artikel 1*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’ en met het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de federale Staat en de gewesten ‘betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting’.

⁷ Voetmoot 7 uit het geciteerde advies: Zie onder meer J. MASQUELIN, *Le droit des traités dans l'ordre juridique et dans la pratique diplomatique*, Brussel, 1980, p. 206-208; G. CRAENEN, *De staatsrechtelijke regeling van aanvaarding en invoering van verdragen in België*, Preadvies VVSRBN, Deventer, 2006, p. 7.

⁸ Adv.RvS 42.631/AV van 8 mei 2007 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 9 februari 2009 ‘houdende instemming met het Raamakkoord tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Franse Republiek betreffende de grensoverschrijdende samenwerking inzake gezondheidszorg, ondertekend te Moeskroen op 30 september 2005’ (*Parl.St.* Senaat 2007-08, nr. 4-912/1, 15).

ONDERZOEK VAN DE TEKSTArtikel 2

9. Artikel 2, 1°, van het ontwerp bepaalt dat niet alleen de overeenkomst zelf doch ook het erbij gevoegde protocol, die samen zijn ondertekend te Mexico op 24 november 1992, volkomen gevolg zullen hebben. Met bijgevoegde akten, protocollen, bijlagen, enzovoort, dient geen instemming te worden verleend indien ze integraal deel uitmaken van het verdrag. Dit is hier het geval. De zinsnede “, en het protocol,” kan dan ook beter geschrapt worden in artikel 2, 1°, van het ontwerp. Ook het opschrift zal in dat geval moeten worden aangepast.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN

**STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN**

Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel

T: +32 2 553 01 81

F: +32 2 553 50 76

sariv@iv.vlaanderen.be

http://www.sariv.be

Aan mevrouw Annemie Turtelboom
Viceminister-president en Vlaams minister
van Begroting, Financiën en Energie
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 BRUSSEL

uw bericht van
1 juni 2015

uw kenmerk
DepFB/BORG/DDI
2015-00054

ons kenmerk
/

bijlagen
/

vragen naar / e-mail
freddy.evans@iv.vlaanderen.be

telefoonnummer
02 553 01 11

datum
5 juni 2015

Betreft: Advies over het voorontwerp van decreet houdende instemming met het dubbelbelastingverdrag en bijhorend protocol met de Verenigde Mexicaanse Staten

Mevrouw de minister,

De Vlaamse regering hechtte tijdens haar vergadering van 13 februari 2015 haar goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende instemming met het dubbelbelastingverdrag en bijhorend protocol met de Verenigde Mexicaanse Staten. In zijn advies over dit decreet drong de Raad van State er op aan om hierover het advies in te winnen van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: "de Raad"). We ontvingen uw vraag op 1 juni 2015.

Het Vlaams regeerakkoord 2014-2019 voorziet de opheffing van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen. Tijdens zijn laatste plenaire vergadering van 22 september 2014 heeft de Raad daarom besloten zijn adviesverlening stop te zetten.

Het decreet tot oprichting van de Raad bepaalt, zoals de Raad van State opmerkt, dat de Vlaamse Regering verplicht is advies te vragen over (i) voorontwerpen van decreet m.b.t. regelgeving op het vlak van buitenlands beleid, internationaal ondernemen, internationale samenwerking en toerisme, en (ii) ontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering m.b.t. buitenlands beleid, internationaal ondernemen, internationale samenwerking en toerisme die van strategisch belang zijn. Hoewel dit decreet nog niet is aangepast, wenst de Raad over het voorliggend dossier geen formeel advies uit te brengen.

Hoogachtend,

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter

Freddy Evens
Secretaris

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Advies

Instemmingsdecreten dubbelbelasting- verdragen en bijhorende protocollen met de Verenigde Mexicaanse Staten, Spanje en Ierland

Brussel, 29 juni 2015

Adviesvraag: Adviesvraag m.b.t. de voorontwerpen van decreethoudende instemming met de dubbelbelastingverdragen en bijhorende protocollen met de Verenigde Mexicaanse Staten, Spanje & Ierland

Adviesvrager: Annemie Turtelboom - Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie

Ontvangst adviesvraag: 15 juni 2015

Adviestermijn: 30 dagen

Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 20 (SAR-functie)

Goedkeuring raad: 29 juni 2015

Mevrouw Annemie Mevrouw Annemie TURTELBOOM
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Phoenixgebouw,
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 BRUSSEL

contactpersoon

Ria van Peer
rvpeer@serv.be

ons kenmerk

SERV_20150629_Dubbelbelastingverdragen_ADV

Brussel

29 juni 2015

Adviesaanvraag met betrekking tot de voorontwerpen van decreethoudende instemming met de dubbelbelastingverdragen en bijhorende protocollen met de Verenigde Mexicaanse Staten, Spanje en Ierland

Mevrouw de minister

De SERV heeft de teksten van bovenvermeld voorontwerp van decreet ontvangen en doorgenomen en sluit zich aan bij het ontwerp van regeringsbeslissing.

In de hoop u hiermee van dienst te zijn geweest, tekenen wij,

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Caroline Copers
voorzitter

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Mexico op 24 november 1992, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Mexico op 26 augustus 2013;
- 2° het protocol, ondertekend te Mexico op 26 augustus 2013, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Mexico op 24 november 1992.

Brussel, 18 december 2015.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

BIJLAGEN:

- Overeenkomst
- Protocol
- Gecoördineerde versie

**Overeenkomst tussen
de Verenigde Mexicaanse Staten en het Koninkrijk België
tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van
het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen.**

DE REGERING VAN DE VERENIGDE MEXICAANSE STATEN

en

DE REGERING VAN BELGIË,

WENSENDE een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,

zijn het volgende overeengekomen:

HOOFDSTUK I. Werkingssfeer van de overeenkomst

Artikel 1 Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2 Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat, van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, of naar bestanddelen van het inkomen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name :

a) in de Verenigde Mexicaanse Staten :

1° de belasting naar het inkomen;

2° de belasting naar de activa;

(hierna te noemen "Mexicaanse belasting ");

b) in België :

1° de personenbelasting;

2° de vennootschapsbelasting;

3° de rechtspersonenbelasting;

4° de belasting van nietinwoners;

5° de met de personenbelasting gelijkgestelde bijzondere heffing; met inbegrip van de voorheffingen, de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende belastingen op de personenbelasting, (hierna te noemen "Belgische belasting").

4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten delen elkaar de belangrijkste wijzigingen die in hun onderscheidene belastingwetten zijn aangebracht, mede.

HOOFDSTUK II. Begripsbepalingen

Artikel 3 Algemene bepalingen

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist :

a) Betekent de uitdrukking "Mexico" de Verenigde Mexicaanse Staten; in aardrijkskundig verband gebruikt, betekent ze het grond gebied van de Verenigde Mexicaanse Staten, daaronder begrepen het grondgebied dat integrerend deel uitmaakt van de Federatie, de eilanden, met inbegrip van de kliffen en de eilandjes gelegen in de aangrenzende zeeën, de eilanden Guadeloupe en Revillagigedo, het continentaal plat en de onderzeese bodem van de eilanden, eilandjes en kliffen, de territoriale zeewateren binnen de grenzen en onder de voorwaarden bepaald door het internationale recht en de binnenzeeën alsmede de luchtruimte gelegen boven het nationale grondgebied binnen de grenzen en onder de voorwaarden van het internationale recht dat ter zake van toepassing is;

b) betekent de uitdrukking "België" het Koninkrijk België, in aardrijkskundig verband gebruikt, betekent ze het nationale grondgebied, de territoriale zee en elk ander gebied in zee waar België, in overeenstemming met het internationale recht, soevereine rechten of zijn rechtsmacht uitoefent;

c) betekenen de uitdrukkingen "een overeenkomstsluitende Staat" en "de andere overeenkomstsluitende Staat", Mexico of België, al naar het zinsverband vereist;

d) omvat de uitdrukking "persoon" een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen;

e) betekent de uitdrukking "vennootschap" elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

f) betekenen de uitdrukkingen "onderneming van een overeenkomstsluitende Staat" en "onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat" onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat;

g) betekent de uitdrukking "internationaal verkeer" elk vervoer door een schip of luchtvaartuig dat door een onderneming die haar plaats van werkelijke leiding in een overeenkomstsluitende Staat heeft, wordt geëxploiteerd, behalve indien het schip of luchtvaartuig slechts tussen in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen plaatsen wordt geëxploiteerd;

h) betekent de uitdrukking "bevoegde autoriteit" :

1° in Mexico, de Minister van Financiën en Openbaar Krediet, en

2° in België, de Directeurgeneraal der directe belastingen.

2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis

welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is.

Artikel 4 Inwoner

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "inwoner van een overeenkomstsluitende Staat" iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid. Die uitdrukking omvat echter niet personen die in die Staat alleen ter zake van inkomsten uit in die Staat gelegen bronnen aan belasting zijn onderworpen.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zijn toestand op de volgende wijze geregeld :

a) hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;

c) indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;

d) indien hij geen onderdaan is van een van beide Staten of indien hij, overeenkomstig de Belgische wetgeving, onderdaan is van beide Staten, regelen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5 Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "vaste inrichting" een vaste bedrijfsinrichting met behulp waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking "vaste inrichting " omvat in het bijzonder :

- a) een plaats. waar leiding wordt gegeven;
- b) een filiaal;
- c) een kantoor;
- d) een fabriek;
- e) een werkplaats, en
- f) een mijn, een olie of gasbron, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

3. De uitdrukking "vaste inrichting" omvat eveneens de plaats van uitvoering van een bouwwerk of van een constructie of assemblageketen of de werkzaamheden van toezicht

daarop, indien de duur van deze plaats van uitvoering van een bouwwerk, deze keten of deze werkzaamheden 6 maanden overschrijdt.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een vaste inrichting niet aanwezig geacht indien :

a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;

b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;

c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen, wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;

d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend voor reclamadoeleinden, voor het geven van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek, voor voorbereidende werkzaamheden, voor het verlenen van leningen of voor andere soortgelijke werkzaamheden, voor zover die werkzaamheden zijn uitgevoerd ten behoeve van de onderneming en van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben;

f) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om verscheidene van de in de leden a) tot e) vermelde werkzaamheden te verrichten, op voorwaarde dat het geheel van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheden heeft.

5. Indien een persoon niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie paragraaf 7 van toepassing is voor een onderneming werkzaam is en in een overeenkomstsluitende Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, geacht een vaste inrichting in die Staat te hebben voor alle werkzaamheden welke deze persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de in paragraaf 4 vermelde werkzaamheden die, indien zij met behulp van een vaste bedrijfsinrichting zouden worden verricht, die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting zouden stempelen ingevolge de bepalingen van die paragraaf.

6. Niettegenstaande de bepalingen van dit artikel en behalve wat betreft herverzekeringsverrichtingen, wordt een verzekeringsonderneming van een overeenkomstsluitende Staat, geacht een vaste inrichting in de andere Staat te bezitten, wanneer zij op het grondgebied van die andere Staat premies int of aldaar gelegen risico's verzekert door bemiddeling van een persoon niet zijnde een onafhankelijk vertegenwoordiger waarop de volgende paragraaf van toepassing is.

7. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen en dat zij in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekking en met deze onderneming geen voorwaarden hebben overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke algemeen worden overeengekomen met onafhankelijke vertegenwoordigers.

8. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, een vennootschap beheerst of door een vennootschap wordt beheerst, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op een andere wijze), stempelt één van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

HOOFDSTUK III. Belastingheffing naar het inkomen

Artikel 6 Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen (inkomsten uit landbouw of bosbedrijven daaronder begrepen) mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking "onroerende goederen" heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreekse genot, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op de inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een zelfstandig beroep.

Artikel 7 Ondernemingswinst

1. Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat is slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent of heeft uitgeoefend met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent of heeft uitgeoefend, mag de winst van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij kan worden toegerekend :

a) aan die vaste inrichting; of

b) aan de verkopen, in die andere Staat, van goederen van dezelfde of soortgelijke aard als die welke zijn verkocht met behulp van die inrichting.

(zie eveneens artikel 1 van het Protocol)

2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3 wordt, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winst toegerekend die zij geacht zou

kunnen worden te behalen indien zij een onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting uitmaakt.

3. Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders. Geen aftrek wordt echter toegestaan ter zake van bedragen die in voorkomend geval door de vaste inrichting (anders dan als terugbetaling van werkelijke kosten) worden betaald aan de hoofdzetel van de onderneming of aan één van haar kantoren, als royalty's, erelonen of andere, soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of als commissie voor het verstrekken van specifieke diensten of voor het geven van leiding, of, behalve in het geval van een bankonderneming, als interest van aan de vaste inrichting geleend geld. Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting wordt evenmin rekening gehouden met bedragen die door de vaste inrichting (anders dan als terugbetaling van werkelijke kosten ten laste van de hoofdzetel van de onderneming af van een van haar andere kantoren worden gelegd als royalty's, erelonen of andere soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of als commissie voor het verstrekken van specifieke diensten of voor het geven van leiding, of, behalve in het geval van een bankonderneming, als interest van aan de hoofdzetel van de onderneming of aan een van haar andere kantoren geleend geld.

4. Voor zover het in een overeenkomstsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen winst te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet paragraaf 2 die overeenkomstsluitende Staat niet de te belasten winst te bepalen volgens de gebruikelijk verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Geen winst wordt aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen winst van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.

7. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8 Zeevaart en luchtvaart

1. Winst uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Winst uit de exploitatie van hotels of uit een vervoersactiviteit onderscheiden van die van de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer, is belastbaar overeenkomstig de bepalingen van artikel 7.

3. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaart onderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de overeenkomstsluitende Staat waar het schip zijn thuishaven heeft, of, indien er geen

thuishaven is, in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn ook van toepassing op winst verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam.

Artikel 9 Afhankelijke ondernemingen

Indien

a) een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of

b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat,

en, in het ene of in het andere geval, tussen de twee ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen, voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mag winst die één van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de winst van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Artikel 10 Dividenden

1. Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan :

a) 5 percent van het brutobedrag van de dividenden indien de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is die onmiddellijk of middellijk ten minste 25 percent bezit van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt;

b) 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

3. De uitdrukking " dividenden ", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten zelfs toegekend in de vorm van interest die volgens de wetgeving van de Staat waarvan de uitkerende vennootschap inwoner is op dezelfde wijze als de inkomsten uit aandelen in de belastingheffing worden betrokken.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een nijverheids of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dit geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

5. Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomst sluitende Staat winst of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op dividenden die door de vennootschap worden betaald, behalve voor zover die dividenden aan een inwoner van die andere Staat worden betaald of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met een in die andere Staat gelegen vaste inrichting of vaste basis, noch de niet uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op nietuitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de nietuitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11 Interest

(zie eveneens artikel 3 van het Protocol)

1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 15 percent van het brutobedrag van de interest.

3. Vanaf het vijfde jaar dat volgt op het jaar waarin deze Overeenkomst uitwerking heeft, zal het in paragraaf 2 bepaalde tarief van 15 percent worden verminderd tot 10 percent voor interest van niet door effecten aan toonder vertegenwoordigde leningen van welke aard ook die door bankondernemingen zijn toegestaan.

(zie eveneens artikel 2 van het Protocol)

4. In afwijking van de bepalingen van de paragrafen 2 en 3 mag interest, bedoeld in paragraaf 1, in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is, worden vrijgesteld indien het betreft :

a) interest betaald aan een overeenkomstsluitende Staat;

b) interest betaald uit hoofde van een lening of een krediet met een duur van tenminste drie jaar, toegestaan, gewaarborgd of verzekerd door openbare financierings of waarborginstellingen waarvan het doel bestaat uit het bevorderen van de uitvoer door middel van contracten gesloten onder preferentiële voorwaarden.

5. De uitdrukking "interest", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek of al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en obligaties, daaronder begrepen premies en loten op die effecten. Voor de toepassing van dit artikel omvat deze uitdrukking echter niet inkomsten

daaronder begrepen interest die overeenkomstig artikel 10, paragraaf 3, als dividenden worden behandeld.

6. De bepalingen van de paragrafen 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een nijverheids of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

7. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de schuld, ter zake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan en de interest ten laste komt van die vaste inrichting of die vaste basis, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.

(zie eveneens artikel 4 van het Protocol)

8. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, om welke reden ook hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarboven uitgaande deel van de interest belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat.

Artikel 12 Royalty's

(zie eveneens artikel 3 en artikel 5 van het Protocol)

1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de royalty's.

3. De uitdrukking "royalty's", zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen bioscoopfilms en films of banden voor radio of televisie, van een octrooi, een fabrieks of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, alsmede voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, nijverheids of handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting en voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap. De uitdrukking "royalty's" omvat eveneens de voordelen verkregen uit de vervreemding van de hierboven bedoelde rechten of goederen in de mate dat de voor deze vervreemding ontvangen bedragen zijn vastgesteld in functie van de productiviteit of het gebruik van deze rechten of goederen.

(zie eveneens artikel 6 van het Protocol)

4. De bepalingen van paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een nijverheids of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dit geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

5. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat.

Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de verbintenis, uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald is aangegaan en die de last van de royalty's draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.

(zie eveneens artikel 4 van het Protocol)

6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, om welke reden ook hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarboven uitgaande deel van de royalty's belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat.

Artikel 13 Vermogenswinst

1. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van onroerende goederen zoals bedoeld in artikel 6 die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een zelfstandig beroep, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van die vaste basis, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van aandelen die deel uit maken van een deelneming van meer dan 25 percent in een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, mogen in die Staat worden belast.

5. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in artikel 12, paragraaf 3, tweede zin en in de voorgaande paragrafen van dit artikel zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

Artikel 14 Zelfstandige beroepen

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar, behalve in de volgende gevallen waar die inkomsten ook in de andere overeenkomstsluitende Staat mogen worden belast :

a) indien die inwoner in de andere overeenkomstsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vaste basis beschikt; in dat geval mag slechts het deel van de inkomsten dat aan die vaste basis kan worden toegerekend, in de andere overeenkomstsluitende Staat worden belast; of

b) indien hij in de andere overeenkomstsluitende Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken met een totale duur gelijk aan of hoger dan 183 dagen in enig ononderbroken tijdperk van 12 maanden; in dat geval mag slechts het deel van de inkomsten dat afkomstig is van de in die andere overeenkomstsluitende Staat verrichte werkzaamheden, in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking " vrij beroep " omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15 Nietzelfstandige beroepen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18 en 19 zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mogen de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien :

a) de verkrijger niet in de andere Staat verblijft, tijdens één of meerdere tijdvakken, gedurende in totaal meer dan 183 dagen in enig ononderbroken tijdperk van 12 maanden en,

b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en

c) de beloningen niet ten laste komen van een vaste inrichting of een vaste basis, die de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mogen beloningen verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

Artikel 16 Vennootschapsleiding

1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast. Deze bepaling is ook van toepassing op beloningen verkregen ter zake van de uitoefening van werkzaamheden die, volgens de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap inwoner is, worden behandeld als werkzaamheden van soortgelijke aard als die welke worden verricht door een persoon als bedoeld in de genoemde bepaling.

2. Beloningen die een persoon, op wie paragraaf 1 van toepassing is, van de vennootschap verkrijgt ter zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende of van technische aard, en beloningen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt ter zake van zijn persoonlijke werkzaamheid als vennoot in een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen overeenkomstig de bepalingen van artikel 15 worden belast.

Artikel 17 Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 mogen inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden die hij in de andere overeenkomstsluitende Staat verricht in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film, radio of televisieartiest of musicus of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, in die andere Staat worden belast.

(zie eveneens artikel 7 van het Protocol)

2. Indien inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.

Artikel 18 Pensioenen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, paragraaf 2, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar.

2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn pensioenen en andere al dan niet periodieke uitkeringen die worden betaald ter uitvoering van de sociale wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat of in het kader van een algemeen stelsel dat door een overeenkomstsluitende Staat is georganiseerd ter aanvulling van de voordelen waarin de genoemde wetgeving voorziet, in de Staat belastbaar.

Artikel 19 Overheidsfuncties

1. a) Beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan aan een natuurlijke persoon, ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.

b) Die beloningen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner van die Staat is, die :

1° onderdaan is van die Staat, of

2° niet uitsluitend met het oog op het bewijzen van de diensten inwoner van die Staat is geworden.

2. a) Pensioenen door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, betaald aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.

b) Die pensioenen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.

3. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 zijn van toepassing op beloningen en pensioenen ter zake van diensten bewezen in het kader van een nijverheids of handelsbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

4. De bepalingen van paragraaf 1 zijn ook van toepassing op beloningen betaald door een overeenkomstsluitende Staat aan een natuurlijke persoon ter zake van werkzaamheden uitgeoefend in de andere overeenkomstsluitende Staat in het kader van samenwerkingsakkoorden die tussen beide overeenkomstsluitende Staten zijn gesloten.

Artikel 20 Studenten

Bedragen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon die inwoner is, of onmiddellijk voor zijn bezoek aan een overeenkomstsluitende Staat inwoner was, van de andere overeenkomstsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar op voorwaarde dat die bedragen afkomstig zijn uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 21 Andere inkomsten

1. Ongeacht de afkomst ervan zijn bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld slechts in die Staat belastbaar.

2. De bepaling van paragraaf 1 is niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, paragraaf 2, indien de verkrijger van die inkomsten, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat een nijverheids of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde

vaste basis uitoefent en het recht of het goed dat de inkomsten oplevert met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

3. Niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, mogen bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van de Overeenkomst word en behandeld en die uit de andere overeenkomstsluitende Staat afkomstig zijn eveneens in die andere Staat worden belast.

HOOFDSTUK IV. Wijze waarop dubbele belasting wordt vermeden

Artikel 22 Wijze waarop dubbele belasting wordt vermeden

1. In Mexico wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :

a) inwoners van Mexico mogen, overeenkomstig de bepalingen van de Mexicaanse wetgeving, die in België betaalde belastingen verrekenen met de Mexicaanse belasting op de inkomsten die afkomstig zijn uit België ten belope van het bedrag van deze Mexicaanse belasting;

b) vennootschappen die inwoner zijn van Mexico mogen, naast de belasting bedoeld onder a), op de voorwaarden bepaald in de Mexicaanse wetgeving, met hun belasting op dividenden die zijn betaald door vennootschappen die inwoner zijn van België, de Belgische belasting verrekenen die door deze vennootschappen is betaald op de winst die heeft gediend tot de betaling van de dividenden.

2. In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :

a) Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst, niet zijnde de bepalingen van artikel 10, paragraaf 2, van artikel 11, paragrafen 2, 3 en 8, en van artikel 12, paragrafen 2 en 6, in Mexico mogen worden belast, stelt België deze inkomsten vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen van die inwoner te berekenen mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten niet waren vrijgesteld.

b) Onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting wordt, indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samengesteld inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en bestaan uit dividenden die belastbaar zijn ingevolge artikel 10, paragraaf 2, en niet van Belgische belasting zijn vrijgesteld ingevolge subparagraaf c) hierna, uit interest die belastbaar is ingevolge artikel 11, paragrafen 2, 3 of 8, of uit royalty's die belastbaar zijn ingevolge artikel 12, paragrafen 2 of 6, de op die inkomsten geheven Mexicaanse belasting in mindering gebracht van de Belgische belasting op die inkomsten.

c) Dividenden die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Mexico, en die in Mexico ingevolge artikel 10, paragraaf 2, mogen worden belast, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald.

d) Indien verliezen die een onderneming gedreven door een inwoner van België in een in Mexico gelegen vaste inrichting heeft geleden, voor de belastingheffing van die onderneming in België volgens de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winsten van die onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagraaf a) in België niet van

toepassing op de winst van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als deze winst ook in Mexico door de verrekening van die verliezen van belasting is vrijgesteld.

HOOFDSTUK V. Bijzondere bepalingen

Artikel 23 Nondiscriminatie

1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

2. De uitdrukking " onderdanen " betekent :

a) alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een overeenkomstsluitende Staat bezitten;

b) alle rechtspersonen, personenvennootschappen en verenigingen die hun rechtspositie als zodanig ontleen aan de wetgeving die in een overeenkomstsluitende Staat van kracht is.

3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de gezinstoestand of gezinslasten te verlenen die hij aan zijn eigen inwoners verleent.

4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, artikel 11, paragraaf 8, of artikel 12, paragraaf 6, van toepassing zijn, worden interest, royalty's en andere uitgaven die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof zij aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn betaald.

5. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van, of wordt beheerst door, één of meer inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat, zijn of kunnen worden onderworpen.

6. Geen enkele bepaling van dit artikel mag aldus worden uitgelegd dat zij België belet :

a) de winsten die kunnen worden toegerekend aan een Belgische vaste inrichting van een vennootschap die inwoner is van Mexico aan de belasting te onderwerpen tegen het tarief dat door de Belgische wetgeving is bepaald, op voorwaarde dat het genoemde tarief niet hoger is dan het maximumtarief dat van toepassing is op het geheel of een gedeelte van de winsten van vennootschappen die inwoners zijn van België;

b) roerende voorheffing te heffen van dividenden uit een deelneming die wezenlijk is verbonden met een in België gelegen vaste inrichting van een vennootschap die inwoner is van Mexico.

Artikel 24 Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin het interne recht van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij inwoner is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing ervan te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst te vermijden.

3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.

4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg omtrent de administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst nodig zijn en met name omtrent de bewijsstukken die de inwoners van elke overeenkomstsluitende Staat moeten overleggen om in de andere Staat de bij de Overeenkomst bepaalde belastingvrijstellingen of verminderingen te verkrijgen.

5. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkander in verbinding stellen voor de toepassing van de Overeenkomst.

Artikel 25 Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van deze Overeenkomst of aan die van de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1. De door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als de inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Deze personen of autoriteiten gebruiken deze inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

2. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 1 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen :

- a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- b) bijzonderheden te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- c) inlichtingen te verstrekken die een handels, bedrijfs, of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 26 Invorderingsbijstand

1. Elke overeenkomstsluitende Staat tracht voor rekening van de andere overeenkomstsluitende Staat de belastingen van die andere Staat in te vorderen in de mate dat het nodig is opdat de belastingvrijstellingen of verminderingen waarin in die Staat door deze Overeenkomst is voorzien niet worden verleend aan personen die er geen recht op hebben.
2. In geen geval mogen de bepalingen van dit artikel aldus worden uitgelegd dat zij de aangezochte Staat de verplichting opleggen uitvoeringsmiddelen aan te wenden die niet toegestaan zijn door de wettelijke bepalingen of reglementeringen van de ene of de andere overeenkomstsluitende Staat of maatregelen te nemen die in strijd zijn met de openbare orde.

Artikel 27 Diplomatieke vertegenwoordigers en consulaire ambtenaren

De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke vertegenwoordigers of consulaire ambtenaren ontleen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

HOOFDSTUK VI. Slotbepalingen

Artikel 28 Inwerkingtreding

1. Elk van de overeenkomstsluitende Staten zal de andere langs diplomatieke weg in kennis stellen van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van de Overeenkomst is vereist. Deze zal in werking treden op de eerste dag van de tweede maand na die waarin de laatste kennisgeving is ontvangen.
2. De bepalingen van de Overeenkomst zullen van toepassing zijn :
 - a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op de inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking is getreden;
 - b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die eindigen op of na 31 december van het jaar dat volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking is getreden.

Artikel 29 Beëindiging

1. Deze Overeenkomst blijft voor onbepaalde tijd van kracht. Elk van overeenkomstsluitende Staten kan ze echter door middel van een voorafgaande kennisgeving van ten minste zes maanden langs diplomatieke weg, vanaf het vijfde jaar dat volgt op het jaar waarin de Overeenkomst in werking is getreden, opzeggen voor het einde van een kalenderjaar.

2. In dat geval zullen de bepalingen van de Overeenkomst voor de laatste maal van toepassing zijn :

a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld ten laatste op 31 december van het kalenderjaar waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;

b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die eindigen voor 31 december van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

Gedaan in tweevoud te Mexico, op 24 november 1992, in het Nederlands, de Franse en de Spaanse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

Protocol

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tussen de Verenigde Mexicaanse Staten en het Koninkrijk van België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen zijn de ondergetekende overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van de Overeenkomst vormen.

1. Met betrekking tot artikel 7, paragraaf 1, b)

Er is overeengekomen dat winst verkregen door een onderneming uit de verkoop van goederen van dezelfde of soortgelijke aard als die welke zijn verkocht met behulp van haar vaste inrichting slechts belastbaar is in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd indien de vaste inrichting bij deze verkoop is tussen gekomen.

2. Met betrekking tot artikel 11, paragraaf 3

De uitdrukking "bankondernemingen" betekent :

a) in Mexico, de kredietinstellingen en de nationale kredietmaatschappijen die overeenkomstig de wet ter zake zijn gemachtigd;

b) in België, de banken en de spaarkassen die onder het toezicht van de Bankcommissie staan alsmede de openbare kredietinstellingen.

3. Met betrekking tot de artikelen 11 en 12

De bepalingen van artikel 11, paragraaf 2 en 3, en van artikel 12, paragraaf 2, zijn niet van toepassing wanneer de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is betaald is toegestaan, of het concessiecontract uit hoofde waarvan de royalty's zijn betaald is gesloten, voornamelijk om voordelen te verkrijgen uit deze bepalingen en niet omwille van gewettigde economische redenen. Indien een overeenkomstsluitende Staat het voornemen heeft het voordeel dat uit deze bepalingen voortvloeit aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat te weigeren, pleegt de bevoegde autoriteit van de eerste Staat overleg met de bevoegde autoriteit van de andere Staat.

4. Met betrekking tot de artikelen 11, paragraaf 7, en 12, paragraaf 5

Er is overeengekomen dat interest en royalty's word en geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de last van deze inkomsten wordt gedragen door een vaste inrichting of een vaste basis die aldaar is gevestigd, zelfs indien de lening of de verbintenis uit hoofde waarvan de interest of royalty's zijn betaald, werd aangegaan door de hoofdzetel of enige andere vaste inrichting of vaste basis van de schuldenaar.

5. Met betrekking tot artikel 12

Onverminderd de bepalingen van artikel 12 zal Mexico de belasting naar de activa toepassen op activa bedoeld onder paragraaf 3 van dit artikel die door een inwoner van België aan een inwoner van Mexico zijn afgestaan. In dat geval zal Mexico een bedrag gelijk aan de belasting naar het inkomen die, bij ontstentenis van Overeenkomst, verschuldigd zou zijn geweest op de royalty's die voortkomen van de afgestane activa, in mindering brengen van zijn belasting naar de activa.

Indien, na de hierboven bedoelde vermindering, de Mexicaanse belasting niettemin de belasting te boven gaat die overeenkomstig de bepalingen van artikel 12, paragraaf 2, mag worden geheven, zullen de bevoegde autoriteit en overleg plegen met het oog op het vermijden van de overvloedige belasting.

6. Met betrekking tot artikel 12, paragraaf 3

Vergoedingen betaald voor technische bijstand of diensten, daaronder begrepen rapporten of studies van wetenschappelijke, geologische of technische aard, voor bouwkundige werken, daaronder begrepen de plannen en projecten, of voor het verstrekken van advies of het houden van toezicht, worden niet geacht vergoeding te zijn betaald voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap, maar wel inkomsten waarop de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing zijn. Indien de vergoeding zijn betaald uit hoofde van een contract dat zowel betrekking heeft op het verstrekken van technische bijstand of technische diensten als op de mededeling van inlichtingen omtrent ervaring op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap, worden deze vergoeding omgeslagen in twee delen in functie van verrichtingen waarop ze betrekking hebben en elk deel zal worden onderworpen aan het belastingstelsel dat hem eigen is, met dien verstande echter dat indien de technische bijstand of de technische diensten slechts van een zuiver bijkomstige en verwaarloosbare aard zijn, de bepalingen van artikel 12 van toepassing zijn op het totale bedrag van de vergoedingen.

7. Met betrekking tot artikel 17, paragraaf 1

Inkomsten die een artiest of een sportbeoefenaar, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden verbonden aan zijn faam als artiest of sportbeoefenaar en verricht in de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen eveneens in die andere Staat worden belast.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit protocol hebben ondertekend.

Gedaan in tweevoud te Mexico, op 24 november 1992, in de Nederlandse, de Franse en de Spaanse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

PROTOCOL
TOT WIJZIGING VAN
DE OVEREENKOMST
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIË
EN
DE VERENIGDE MEXICAANSE STATEN
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN,
ONDERTEKEND TE MEXICO OP 24 NOVEMBER 1992

**PROTOCOL
TOT WIJZIGING VAN
DE OVEREENKOMST
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIË
EN
DE VERENIGDE MEXICAANSE STATEN
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN,
ONDERTEKEND TE MEXICO OP 24 NOVEMBER 1992**

HET KONINKRIJK BELGIË
door
de Belgische Federale Regering,
de Vlaamse Regering,
de Regering van de Franse Gemeenschap,
de Regering van de Duitstalige Gemeenschap,
de Regering van het Waalse Gewest,
en de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
enerzijds,

EN

DE VERENIGDE MEXICAANSE STATEN,
anderzijds,

WENSENDE de Overeenkomst te wijzigen tot het vermijden van dubbele belasting
voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ond
Mexico op 24 november 1992 (hierna te noemen “de Overeenkomst”),

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

ARTIKEL I

Artikel 2 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen die worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat alsook, in het geval van België, op belastingen naar het inkomen die worden geheven ten behoeve van zijn staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen, en dit ongeacht de wijze van heffing.*
- 2. Als belastingen naar het inkomen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven van het gehele inkomen of van bestanddelen van het inkomen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van vermogen.*
- 3. De bestaande belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is, zijn:*
 - a) in Mexico:*
 - 1° de inkomstenbelasting (“el impuesto sobre la renta”);*
 - 2° de forfaitaire bedrijfsbelasting (“el impuesto empresarial a tasa única”);**(hierna te noemen “Mexicaanse belasting”);*
 - b) in België:*
 - 1° de personenbelasting;*
 - 2° de vennootschapsbelasting;*
 - 3° de rechtspersonenbelasting; en*
 - 4° de belasting van niet-inwoners;**met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen;*
(hierna te noemen “Belgische belasting”).
- 4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van deze Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten delen elkaar alle belangrijke wijzigingen mee die in hun respectieve belastingwetten zijn aangebracht.”*

ARTIKEL II

- 1. Paragraaf 1, h), 2°, van artikel 3 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:*
 - “2° in het geval van België, naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of van een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger;”*

2. Na paragraaf 1, h) worden de volgende subparagrafen i), j), k) en l) opgenomen in artikel 3 van de Overeenkomst:

- “i) heeft de uitdrukking “onderneming” betrekking op het uitoefenen van eender welk bedrijf;*
- j) omvat de uitdrukking “uitoefenen van een bedrijf” het uitoefenen van een vrij beroep en het uitoefenen van andere werkzaamheden van zelfstandige aard;*
- k) betekent de uitdrukking “pensioenfonds” elke persoon, entiteit of trust, wat Mexico betreft daaronder begrepen de “Afores y Siefores”, die in een overeenkomstsluitende Staat gevestigd is en die:*
 - 1° pensioenstelsels beheert of pensioenuitkeringen verschaft; of*
 - 2° inkomsten verwerft ten voordele van een of meer personen die zich bezighouden met het beheren van pensioenstelsels of het verschaffen van pensioenuitkeringen; en**op voorwaarde dat die persoon, entiteit of trust ofwel:*
 - 1° wat Mexico betreft, onder toezicht staat van een of meer van volgende autoriteiten, de “Comisión Nacional del Sistema de Ahorro para el Retiro” (CONSAR), de “Comisión Nacional de Seguros y Fianzas” (CNSF), de “Comisión Nacional Bancaria y de Valores” (CNBV) of het Ministerie van Financiën en Openbaar Krediet; of*
 - 2° wat België betreft, onder toezicht staat van de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten (FSMA) of door de Nationale Bank van België of geregistreerd is bij de Belgische belastingadministratie;*
- l) betekent de uitdrukking “erkende effectenbeurs”:*
 - 1° wat Mexico betreft, elke effectenbeurs die voldoet aan de voorwaarden voorzien door de Beurswet (“Ley del Mercado de Valores”) van 30 december 2005;*
 - 2° wat België betreft, elke effectenbeurs die voldoet aan de materiële vereisten van artikel 4 van de richtlijn 2004/39/EG van het Europese Parlement en van de Raad van 21 april 2004;*
 - 3° elke andere effectenbeurs die door de bevoegde autoriteiten van beide overeenkomstsluitende Staten erkend is.”*

3. Paragraaf 2 van artikel 3 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “2 Voor de toepassing van de Overeenkomst op enig tijdstip door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat tijdstip heeft volgens het recht van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Elke betekenis overeenkomstig het belastingrecht van die Staat heeft voorrang op een betekenis die aan die uitdrukking wordt gegeven overeenkomstig andere rechtsgebieden van die Staat.”*

ARTIKEL III

Paragraaf 3 van artikel 4 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “3. *Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, bepalen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten in onderlinge overeenstemming, en binnen vier jaar vanaf de datum waarop de zaak aan de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat werd voorgelegd, van welke Staat de persoon geacht wordt inwoner te zijn voor de toepassing van deze Overeenkomst.*”

ARTIKEL IV

Paragraaf 3 van artikel 5 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “3. *de uitdrukking “vaste inrichting” omvat tevens:*
- a) *de plaats van uitvoering van een bouwwerk, van constructie-, assemblage- of installatiewerkzaamheden of van werkzaamheden van toezicht daarop, doch alleen indien de duur van dat bouwwerk of die werkzaamheden zes maanden te boven gaat;*
 - b) *het verstrekken van diensten door een onderneming door middel van werknemers of ander personeel die de onderneming daarvoor heeft in dienst genomen, doch alleen indien zodanige werkzaamheden (voor dezelfde of ermede verband houdende werkzaamheden) in een overeenkomstsluitende Staat worden uitgeoefend gedurende een tijdvak of tijdvakken waarvan de duur in totaal 183 dagen in enig tijdvak van twaalf maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastbaar tijdperk, te boven gaat;*
 - c) *voor een natuurlijke persoon, het verlenen van diensten in een overeenkomstsluitende Staat door die natuurlijke persoon, maar enkel wanneer die natuurlijke persoon in die Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken waarvan de duur in totaal 183 dagen in enig tijdvak van twaalf maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastbaar tijdperk, te boven gaat.*”

ARTIKEL V

Paragraaf 4 van artikel 6 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “4. *De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming.*”

ARTIKEL VI

De paragrafen 2, 4 en 5 van artikel 10 van de Overeenkomst worden opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “2. Deze dividenden mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de dividenden.*

Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van deze paragraaf worden dividenden niet belast in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden:

- a) een vennootschap is die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat en die gedurende een ononderbroken tijdvak van ten minste twaalf maanden aandelen bezit die onmiddellijk ten minste 10 percent vertegenwoordigen van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt;*
- b) een pensioenfonds is dat inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, op voorwaarde dat de aandelen of andere rechten ter zake waarvan die dividenden worden betaald, in bezit worden gehouden voor het uitoefenen van een in artikel 3, paragraaf 1, k), 1° of 2° bedoelde activiteit.*

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.”

- “4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.*
- 5. Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat winst of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen van de door de vennootschap betaalde dividenden, behalve voor zover die dividenden aan een inwoner van die andere Staat worden betaald of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met een in die andere Staat gelegen vaste inrichting. Die andere Staat mag evenmin de niet uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op niet uitgedeelde winst van de vennootschap, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.”*

ARTIKEL VII

1. De paragrafen 2, 3, 4, 5, 6 en 7 van artikel 11 van de Overeenkomst worden opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “2. Deze interest mag echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan:
- a) 5 percent van het brutobedrag van de interest:
 - 1° die is betaald uit hoofde van een lening van welke aard ook, toegestaan door een bank of door een andere financiële instelling, daaronder begrepen investerings- en spaarbanken en verzekeringsmaatschappijen;
 - 2° die is betaald uit hoofde van obligaties en effecten die geregeld en in belangrijke mate op een erkende effectenbeurs verhandeld worden;
 - b) 10 percent van het brutobedrag van de interest in alle andere gevallen.
3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 wordt interest zoals bedoeld in paragraaf 1 niet belast in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is wanneer:
- a) de uiteindelijk gerechtigde tot de interest een pensioenfonds is dat inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, op voorwaarde dat de schuldvordering ter zake waarvan die interest betaald wordt in bezit wordt gehouden voor het uitoefenen van een in artikel 3, paragraaf 1, k), 1° of 2° bedoelde activiteit;
 - b) de uiteindelijk gerechtigde een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel, plaatselijke gemeenschap of openbare entiteit daarvan is;
 - c) de interest afkomstig is uit Mexico en betaald wordt uit hoofde van een lening die is toegestaan, gewaarborgd of verzekerd door België, door een van zijn staatkundige onderdelen, door de Nationale Delcrederedienst in het kader van de bevordering van de uitvoer, of door enige andere instelling waaromtrent tussen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten op bepaalde tijdstippen overeenstemming is bereikt;
 - d) de interest afkomstig is uit België en betaald wordt uit hoofde van een lening die is toegestaan, gewaarborgd of verzekerd door “Nacional Financiera S.N.C.”, “Financiera Rural S.N.C.”, “Banco Nacional de Comercio Exterior S.N.C.”, “Banco Nacional de Obras y Servicios Públicos S.N.C.” of door enige andere instelling waaromtrent tussen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten op bepaalde tijdstippen overeenstemming is bereikt.
4. De uitdrukking “interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen of obligaties, alsmede inkomsten die door de wetgeving van de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn op dezelfde wijze in de belastingheffing worden betrokken als inkomsten van geleend geld. Inkomsten zoals bedoeld in artikel 10 vallen niet onder de uitdrukking “interest”.

5. *De bepalingen van de paragrafen 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.*
 6. *Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf, een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan, en die interest ten laste komt van die vaste inrichting, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting gevestigd is."*
2. Paragraaf 8 van artikel 11 van de Overeenkomst wordt hernoemd en wordt paragraaf 7.

ARTIKEL VIII

De paragrafen 4 en 5 van artikel 12 van de Overeenkomst worden opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- "4. *De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.*
5. *Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf, een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft waarvoor de verbintenis uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald is aangegaan en die de last van de royalty's draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd."*

ARTIKEL IX

1. De paragrafen 2 en 4 van artikel 13 van de Overeenkomst worden opgeheven en vervangen door de volgende tekst:
- "2. *Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of met de gehele onderneming), mogen in die andere Staat worden belast."*

- “4. *Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 5 mogen voordelen verkregen uit de vervreemding van aandelen van een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat in die Staat worden belast. De aldus geheven belasting mag evenwel niet hoger zijn dan 10 percent van de belastbare voordelen.*”
2. Volgende nieuwe paragraaf 5 wordt ingevoegd in artikel 13 van de Overeenkomst:
- “5. *Voordelen die door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat worden verkregen uit de vervreemding van aandelen waarvan meer dan 50 percent van de waarde onmiddellijk of middellijk bestaat uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen, mogen in die andere Staat worden belast. Onroerende goederen waarin de vennootschap haar bedrijf uitoefent zullen hierbij niet in aanmerking worden genomen.*”
3. Paragraaf 5 van artikel 13 van de Overeenkomst wordt henummerd en wordt paragraaf 6.

ARTIKEL X

Artikel 14 van de Overeenkomst wordt opgeheven.

ARTIKEL XI

Paragraaf 2, c) van artikel 15 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “c) *de beloningen niet ten laste komen van een vaste inrichting, die de werkgever in de andere Staat heeft.*”

ARTIKEL XII

Paragraaf 2 van artikel 17 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “2. *Wanneer inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht, niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 en 15, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.*”

ARTIKEL XIII

Paragraaf 2 van artikel 21 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “2. *De bepalingen van paragraaf 1 zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, paragraaf 2, indien de verkrijger van die inkomsten, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en het recht of het goed dat de inkomsten oplevert wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.*”

ARTIKEL XIV

Paragraaf 2 van artikel 22 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

“2. *In België:*

- a) *Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt, niet zijnde dividenden, interest of royalty's, die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in Mexico zijn belast, stelt België die inkomsten vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen van die inwoner te berekenen mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten niet waren vrijgesteld. Indien een natuurlijke persoon inkomsten verkrijgt, niet zijnde dividenden, interest of royalty's, die ingevolge de bepalingen van de Overeenkomst in Mexico zijn belast, stelt België, niettegenstaande de vorige bepaling, die inkomsten alleen vrij van belasting voor zover ze effectief in Mexico belast zijn.*
- b) *De vrijstelling waarin subparagraaf a) voorziet, wordt eveneens verleend met betrekking tot inkomsten die overeenkomstig het Belgische recht als dividenden worden beschouwd en die door een inwoner van België worden behaald uit een deelneming in een entiteit waarvan de plaats van de werkelijke leiding gelegen is in Mexico en die niet als dusdanig werd belast in Mexico, op voorwaarde dat de inwoner van België, naar rata van zijn deelneming in zulke entiteit, in Mexico is belast op de inkomsten waaruit de inkomsten die overeenkomstig het Belgische recht als dividenden worden beschouwd, zijn betaald. De vrijgestelde inkomsten zijn de inkomsten die zijn verkregen na aftrek van de kosten die in België of elders zijn gemaakt en die betrekking hebben op het beheer van de deelneming in de entiteit.*
- c) *De uitdrukking “belast”, zoals gebruikt in de eerste zin van subparagraaf a) en in subparagraaf b), betekent dat het inkomensbestanddeel onderworpen is aan het belastingstelsel dat normaal op dat inkomensbestanddeel van toepassing is overeenkomstig de Mexicaanse interne belastingwetgeving.*

- d) *Niettegenstaande de bepalingen van subparagrafen a) en b) en elke andere bepaling van de Overeenkomst, houdt België, voor het berekenen van de aanvullende belastingen die worden geheven door de Belgische gemeenten en agglomeraties, rekening met de beroepsinkomsten die in België overeenkomstig subparagrafen a) en b) vrijgesteld zijn van belasting. Die aanvullende belastingen worden berekend op de belasting die in België verschuldigd zou zijn indien de desbetreffende beroepsinkomsten uit Belgische bronnen waren behaald.*
- e) *De bepalingen van subparagrafen a) en b) zijn niet van toepassing op inkomsten verkregen door een inwoner van België indien Mexico de bepalingen van de Overeenkomst toepast om zulke inkomsten van belasting vrij te stellen of de bepalingen van artikel 10, paragraaf 2 of artikel 11, paragraaf 2 of 3 toepast om de belastingheffing van die inkomsten te beperken.*
- f) *Dividenden die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Mexico, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald.*
- g) *Wanneer een vennootschap die inwoner is van België van een vennootschap die inwoner is van Mexico dividenden verkrijgt die niet vrijgesteld zijn overeenkomstig subparagraaf f), worden die dividenden in België toch vrijgesteld van de vennootschapsbelasting indien de vennootschap die inwoner is van Mexico daadwerkelijk betrokken is bij de actieve uitoefening van een bedrijf in Mexico. In dat geval worden die dividenden vrijgesteld op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald, met uitzondering van die welke verband houden met de belastingregeling die van toepassing is op de vennootschap die inwoner is van Mexico of op de inkomsten waaruit de dividenden worden betaald. Deze bepaling is slechts van toepassing op dividenden die worden betaald uit winst die wordt voortgebracht door de actieve uitoefening van een bedrijf.*
- h) *Wanneer een vennootschap die inwoner is van België van een vennootschap die inwoner is van Mexico dividenden verkrijgt die deel uitmaken van haar samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en die niet vrijgesteld zijn van de vennootschapsbelasting ingevolge subparagraaf f) of g), brengt België de Mexicaanse belasting die overeenkomstig artikel 10 van die dividenden werd geheven en de Mexicaanse belasting die werd geheven van de winst waaruit deze dividenden worden betaald, in mindering van de Belgische belasting die betrekking heeft op die dividenden. Dit in mindering te brengen bedrag mag het deel van de Belgische belasting dat evenredig betrekking heeft op die dividenden, niet te boven gaan.*
- i) *Onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting wordt, indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en bestaan uit interest of royalty's, de van die inkomsten geheven Mexicaanse belasting in mindering gebracht van de Belgische belasting met betrekking tot die inkomsten.*

- j) *Indien verliezen geleden door een onderneming die door een inwoner van België in een in Mexico gelegen vaste inrichting wordt gedreven, voor de belastingheffing van die onderneming in België overeenkomstig de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winst van die onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagraaf a) in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als die winst ook in Mexico van belasting is vrijgesteld door de verrekening van die verliezen.”*

ARTIKEL XV

1. Paragraaf 4 van artikel 23 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

“4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, artikel 11, paragraaf 7, of artikel 12, paragraaf 6, van toepassing zijn, worden interest, royalty's en andere uitgaven die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht als wanneer zij aan een inwoner van de eerstgenoemde Staat zouden zijn betaald.”
2. Paragraaf 6 van artikel 23 van de Overeenkomst wordt opgeheven.

ARTIKEL XVI

Artikel 25 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.*

2. *De door een overeenkomstsluitende Staat ingevolge paragraaf 1 verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen deze inlichtingen kenbaar maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande hetgeen voorafgaat, mogen de door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen voor andere doeleinden worden gebruikt indien ze overeenkomstig de wetgeving van beide Staten voor die andere doeleinden mogen worden gebruikt en indien de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt, de toestemming geeft voor dat gebruik.*
3. *In geen geval mogen de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 aldus worden uitgelegd dat aan een overeenkomstsluitende Staat de verplichting wordt opgelegd:*
 - a) *administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;*
 - b) *inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;*
 - c) *inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.*
4. *Wanneer op basis van de bepalingen van dit artikel door een overeenkomstsluitende Staat om inlichtingen is verzocht, gebruikt de andere overeenkomstsluitende Staat de middelen voor het verzamelen van inlichtingen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden. De verplichting die in de vorige zin is vervat, is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 van dit artikel voorziet, maar die beperkingen mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel omdat die Staat geen binnenlands belang heeft bij die inlichtingen.*
5. *In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 van dit artikel aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan om het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon. Voor zover zulks nodig is om die inlichtingen te verkrijgen heeft de belastingadministratie van de aangezochte overeenkomstsluitende Staat de bevoegdheid om te vragen inlichtingen kenbaar te maken en om een onderzoek en verhoren in te stellen, niettegenstaande andersluidende bepalingen in de binnenlandse belastingwetgeving van die Staat.”*

ARTIKEL XVII

Artikel 26 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “1. *De overeenkomstsluitende Staten verlenen elkaar bijstand voor de invordering van belastingvorderingen. Deze bijstand wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van uitvoering van dit artikel bepalen.*
2. *De uitdrukking “belastingvordering” zoals gebezigd in dit artikel, betekent elk bedrag dat verschuldigd is met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de daarmee overeenstemmende belastingheffing niet in strijd is met deze Overeenkomst of met enig ander instrument waarbij de overeenkomstsluitende Staten partij zijn, alsmede de met dat bedrag verband houdende interest, administratieve boetes en kosten van invordering of van bewarende maatregelen.*
3. *Wanneer een belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat ingevolge de wetgeving van die Staat voor tenuitvoerlegging vatbaar is en verschuldigd is door een persoon die op dat ogenblik op grond van de wetgeving van die Staat de invordering ervan niet kan beletten, aanvaardt de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat om die belastingvordering op verzoek van de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Staat in te vorderen. Die belastingvordering wordt door die andere Staat geïnd overeenkomstig de bepalingen van zijn wetgeving die van toepassing zijn op het vlak van de tenuitvoerlegging en de invordering van zijn eigen belastingen alsof de desbetreffende vordering een belastingvordering van die andere Staat was.*
4. *Wanneer een belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat een vordering is ter zake waarvan die Staat overeenkomstig zijn wetgeving bewarende maatregelen kan nemen om de invordering ervan te verzekeren, gaat de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat ermee akkoord om, op verzoek van de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Staat, ter zake van die belastingvordering bewarende maatregelen te nemen. Die andere Staat neemt ter zake van die belastingvordering bewarende maatregelen overeenkomstig de bepalingen van zijn wetgeving alsof de belastingvordering een belastingvordering van die andere Staat was, zelfs indien de belastingvordering in de eerstgenoemde Staat op het ogenblik waarop die maatregelen worden toegepast niet voor tenuitvoerlegging vatbaar is of verschuldigd is door een persoon die het recht heeft de invordering ervan te beletten.*
5. *De verjaringstermijnen en de voorrechten die overeenkomstig de wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat van toepassing zijn op een belastingvordering wegens de aard van die vordering als zodanig, gelden niet voor een belastingvordering die door die Staat voor de toepassing van paragraaf 3 of 4 wordt aanvaard, dit niettegenstaande de bepalingen van voornoemde paragrafen. Ter zake van een belastingvordering die voor de toepassing van paragraaf 3 of 4 door een overeenkomstsluitende Staat wordt aanvaard, kan in die Staat bovendien geen enkel voorrecht worden verleend dat overeenkomstig de wetgeving van de andere overeenkomstsluitende Staat op die belastingvordering van toepassing zou zijn.*

6. *Procedures inzake het bestaan, de geldigheid of het bedrag van een belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat, worden niet voorgelegd aan de rechterlijke instanties of administratieve lichamen van de andere overeenkomstsluitende Staat.*

7. *Wanneer een belastingvordering op enig tijdstip nadat door een overeenkomstsluitende Staat een verzoekschrift werd ingediend overeenkomstig paragraaf 3. of 4, en vooraleer de andere overeenkomstsluitende Staat de desbetreffende belastingvordering heeft ingevorderd en aan de eerstgenoemde Staat heeft overgemaakt, ophoudt:*
 - a) *een belastingvordering te zijn van de eerstgenoemde Staat die overeenkomstig de wetgeving van die Staat vatbaar is voor tenuitvoerlegging en die verschuldigd is door een persoon die op dat ogenblik overeenkomstig de wetgeving van die Staat de invordering ervan niet kan beletten, (in het geval van een verzoekschrift overeenkomstig paragraaf 3), of*
 - b) *een belastingvordering te zijn van de eerstgenoemde Staat ter zake waarvan die Staat ingevolge zijn wetgeving conservatoire maatregelen mag nemen om de invordering ervan te verzekeren (in het geval van een verzoekschrift overeenkomstig paragraaf 4),*

brengt de bevoegde autoriteit van de eerstgenoemde Staat de bevoegde autoriteit van de andere Staat hiervan onmiddellijk op de hoogte en, naar keuze van de andere Staat, schorst de eerstgenoemde Staat zijn verzoekschrift of trekt het in.

8. *In geen geval mogen de bepalingen van dit artikel aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen:*
 - a) *administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;*
 - b) *maatregelen te nemen die in strijd zouden zijn met de openbare orde;*
 - c) *bijstand te verlenen indien de andere overeenkomstsluitende Staat niet alle redelijke invorderings- of conservatoire maatregelen, naar het geval, heeft genomen waarover die Staat overeenkomstig zijn wetgeving of zijn administratieve praktijk beschikt;*
 - d) *bijstand te verlenen in de gevallen waar de administratieve last die er voor die Staat uit voortvloeit duidelijk niet in verhouding staat tot het voordeel dat er door de andere overeenkomstsluitende Staat uit kan worden behaald."*

ARTIKEL XVIII

Artikel 27 van de Overeenkomst (Diplomatieke vertegenwoordigers en consulaire ambtenaren) wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

*“Artikel 27**Diverse bepalingen*

1. *De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke vertegenwoordigers of consulaire ambtenaren ontleen aan de algemene regels van het internationaal recht of aan bijzondere overeenkomsten.*
2. *Een vennootschap — niet zijnde een pensioenfonds — die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat en waarin personen die inwoner zijn van de andere overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk een belang van meer dan 50 percent bezitten in de vorm van een deelname of anders, mag enkel vermindering vragen van de belastingen welke die andere overeenkomstsluitende Staat heft van dividenden, interest of royalty's dewelke ze uit die andere overeenkomstsluitende Staat verkrijgt wanneer die dividenden, die interest of die royalty's in eerstgenoemde overeenkomstsluitende Staat onderworpen zijn aan de vennootschapsbelasting en daarbij geen vrijstelling, speciale vermindering, aftrek of andere tegemoetkoming of voordeel genieten die andere inwoners van die overeenkomstsluitende Staat niet kunnen genieten.*
3. *Niettegenstaande de bepalingen van elk ander artikel van de Overeenkomst wordt geen enkele belastingvermindering of belastingvrijstelling waarin de Overeenkomst voorziet toegepast voor inkomsten die zijn betaald in verband met een volstrekt kunstmatige constructie. Een constructie wordt niet geacht volstrekt kunstmatig te zijn wanneer bewijzen worden voorgelegd waaruit blijkt dat de constructie de uitdrukking is van de economische realiteit.”*

ARTIKEL XIX

1. De volgende nieuwe paragraaf 1 wordt ingevoegd in het Protocol bij de Overeenkomst:
“1. Met betrekking tot artikel 4, paragraaf 1:
Er is overeengekomen dat de uitdrukking “inwoner van een overeenkomstsluitende Staat” een in die Staat gevestigd pensioenfonds omvat.”
2. De paragrafen 2 en 5 van het Protocol bij de Overeenkomst worden opgeheven.
3. De paragrafen 1 en 6 van het Protocol bij de Overeenkomst worden hernummerd en worden respectievelijk paragrafen 2 en 5.
4. De volgende nieuwe paragraaf 6 wordt ingevoegd in het Protocol bij de Overeenkomst:
“6. Met betrekking tot artikel 13, paragraaf 4 en 5:
Voor de toepassing van artikel 13, paragraaf 4 en 5, zijn voordelen die zijn verkregen uit de vervreemding van aandelen van een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat slechts in die andere Staat belastbaar indien:

- A. *de vervreemding van de aandelen gebeurt tussen leden van dezelfde groep van vennootschappen in de mate waarin de door de vervreemder ontvangen beloning bestaat uit aandelen of andere rechten in het kapitaal van de verkrijger of van een andere vennootschap, die middellijk of onmiddellijk 80 percent of meer bezit van de stemrechten en van de waarde van de verkrijger en inwoner is van één van de overeenkomstsluitende Staten of van een land waarmee de overeenkomstsluitende Staat die de vrijstelling toekent een akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen heeft dat minstens even ver strekt als de uitwisseling van inlichtingen waarin artikel 26 voorziet, maar enkel wanneer de volgende voorwaarden vervuld zijn:*
- a) *de verkrijger is een vennootschap die inwoner is van één van de overeenkomstsluitende Staten of van een land waarmee de overeenkomstsluitende Staat die de vrijstelling toekent een akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen heeft dat minstens even ver strekt als de uitwisseling van inlichtingen waarin artikel 26 voorziet;*
 - b) *vóór en onmiddellijk na de vervreemding, bezit de vervreemder of de verkrijger middellijk of onmiddellijk minstens 80 percent van de stemrechten en van de waarde van de andere, of bezit een vennootschap die inwoner is van één van de overeenkomstsluitende Staten of van een land waarmee de overeenkomstsluitende Staat die de vrijstelling toekent een akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen heeft dat minstens even ver strekt als de uitwisseling van inlichtingen waarin artikel 26 voorziet, middellijk of onmiddellijk (via vennootschappen die inwoner zijn van één van die Staten) 80 percent of meer van de stemrechten en van de waarde van elk van hen; en*
 - c) *voor het vaststellen van het voordeel uit elke volgende vervreemding,*
 - 1° *wordt de aanvankelijke kostprijs van de aandelen voor de verkrijger vastgesteld op grond van de kostprijs van die aandelen voor de vervreemder, vermeerderd met elk betaald bedrag in geld of elke betaalde andere beloning, niet zijnde aandelen of andere rechten; of*
 - 2° *wordt het voordeel gemeten volgens een andere werkwijze die in wezen hetzelfde resultaat oplevert.*
- Indien geld of een andere beloning, niet zijnde aandelen of andere rechten, wordt ontvangen, mag het bedrag van het voordeel (beperkt tot het geld of de andere beloning, niet zijnde aandelen of andere rechten, die of dat wordt ontvangen) niettegenstaande het voorafgaande worden belast door de Staat waarvan de vennootschap waarvan de aandelen worden vervreemd inwoner is.*
- B. *De voordelen zijn verkregen door een verzekeringsmaatschappij, een bank of een pensioenfonds.*

C. *De vervreemding gebeurt via een erkende effectenbeurs. Maar:*

- a) *wanneer een inwoner van één van de Staten middellijk of onmiddellijk minstens 10 percent bezat van de aandelen van een vennootschap die inwoner is van de andere Staat en die inwoner in een tijdvak van vierentwintig maanden minstens 10 percent van de aandelen vervreemdt middels een of meer gelijktijdige of opeenvolgende transacties via een erkende effectenbeurs; of*
- b) *wanneer de vervreemding binnen de erkende effectenbeurs gebeurt via enigerlei transactie dewelke die inwoner belet om een ander aanbod te aanvaarden dan die welke hij kreeg vóór en tijdens het tijdvak waarin de vervreemding plaatsvindt,*

mag het voordeel dat voortkomt uit die vervreemding belast worden in de Staat waarvan de vennootschap waarvan de aandelen vervreemd worden een inwoner is."

5. De volgende nieuwe paragraaf 7 wordt ingevoegd in het Protocol bij de Overeenkomst:

"7. Met betrekking tot artikel 15, paragraaf 1 en 2:

Er is overeengekomen dat een dienstbetrekking uitgeoefend wordt in een overeenkomstsluitende Staat wanneer de werkzaamheid waarvoor de lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen worden betaald, daadwerkelijk in die Staat wordt uitgeoefend. De werkzaamheid wordt daadwerkelijk in die Staat uitgeoefend wanneer de werknemer fysiek in die Staat aanwezig is voor het uitoefenen van de werkzaamheid, ongeacht de plaats waar de arbeidsovereenkomst werd opgemaakt, de woonplaats van de werkgever of van de persoon die de beloningen betaalt, de plaats of het tijdstip van betaling van de beloningen, of de plaats waar de resultaten van het werk van de werknemer worden geëxploiteerd. Indien een werkzaamheid daadwerkelijk in een overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend, mag slechts het gedeelte van de beloningen dat aan die werkzaamheid kan worden toegerekend in die Staat worden belast."

6. Paragraaf 7 van het Protocol bij de Overeenkomst wordt hernummerd en wordt paragraaf 8.

7. De volgende nieuwe paragrafen 9 en 10 worden ingevoegd in het Protocol bij de Overeenkomst:

"9. Met betrekking tot artikel 24:

- A. *Wanneer Mexico na ondertekening van dit Protocol met een derde Staat een akkoord zou sluiten dat voorziet in een verplichte arbitrageprocedure, zullen volgende bepalingen van toepassing zijn vanaf de datum waarop het akkoord tussen Mexico en die derde Staat van toepassing is:*

"Indien,

- a) *een persoon overeenkomstig artikel 24, paragraaf 1 een geval heeft voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat omdat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem geleid hebben tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, en*

- b) *de bevoegde autoriteiten er niet in slagen om binnen een termijn van twee jaar, te rekenen vanaf de dag waarop het geval werd voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat, over dat geval overeenstemming te bereiken conform paragraaf 2,*

worden alle onopgeloste punten die voortkomen uit dat geval aan arbitrage onderworpen wanneer die persoon een verzoek daartoe indient binnen een termijn van twee jaar vanaf de eerste dag dat om arbitrage kan worden verzocht. Die onopgeloste punten worden evenwel niet aan arbitrage onderworpen indien daaromtrent reeds een beslissing werd uitgesproken door een rechterlijke instantie of een administratieve rechtbank van de ene of de andere overeenkomstsluitende Staat. Tenzij een rechtstreeks bij het geval betrokken persoon de overeengekomen regeling waardoor de beslissing na arbitrage wordt uitgevoerd, niet aanvaardt binnen een termijn van drie maanden vanaf de mededeling van de beslissing, is die beslissing bindend. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten regelen de wijze van toepassing van deze paragraaf in onderlinge overeenstemming.”

- B. *Wanneer Mexico na ondertekening van dit Protocol met een derde Staat een akkoord zou sluiten dat voorziet in een vrijwillige arbitrageprocedure, zullen de bepalingen van die procedure automatisch van toepassing zijn tussen Mexico en België vanaf de datum waarop het akkoord tussen Mexico en die derde Staat van toepassing is en zolang de bepalingen van voorgaande subparagraaf A niet van toepassing zijn.*

10. *Met betrekking tot artikel 27:*

Wanneer Mexico na ondertekening van dit Protocol met een derde Staat een akkoord zou sluiten waarin specifieke bepalingen zijn opgenomen inzake het toekennen van verdragsvoordelen aan instrumenten voor collectieve beleggingen die als dusdanig niet aan de belasting onderworpen zijn in de overeenkomstsluitende Staat waar ze gevestigd zijn, plegen de overeenkomstsluitende Staten overleg met elkaar teneinde de Overeenkomst dermate te wijzigen dat ze verdragsvoordelen toekent aan die instrumenten voor collectieve beleggingen.”

ARTIKEL XX

1. Elke overeenkomstsluitende Staat zal de andere overeenkomstsluitende Staat in kennis stellen van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van dit Protocol vereist zijn. Het Protocol zal in werking treden op de dertigste dag na de datum waarop de laatste van die kennisgevingen werd ontvangen.
2. De bepalingen van het Protocol zullen van toepassing zijn:
 - a) met betrekking tot de bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na de 1ste januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol in werking is getreden;
 - b) met betrekking tot de andere belastingen, op inkomsten van belastbare tijdperken die beginnen op of na de 1ste januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol in werking is getreden;

- c) met betrekking tot alle andere belastingen die worden behandeld in de artikelen 25 en 26 van de Overeenkomst, op elke andere belasting die verschuldigd is ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na de 1ste januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol in werking is getreden.

Met betrekking tot strafrechtelijke fiscale aangelegenheden zal artikel 25 van de Overeenkomst van toepassing zijn op belastbare tijdperken die aanvangen op of na de 1ste januari 2006 of, wanneer er geen belastbaar tijdperk is, op alle belastingvorderingen die op of na de 1ste januari 2006 ontstaan.

3. Het Protocol zal een integrerend deel van de Overeenkomst uitmaken en zal van kracht blijven zolang de Overeenkomst zelf van kracht blijft.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

ONDERTEKEND in tweevoud te Mexico-Stad, op 26 augustus 2013, in de Spaanse, Franse en Nederlandse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

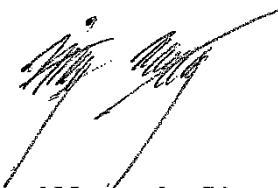
VOOR HET KONINKRIJK BELGIË:

Voor de Belgische Federale Regering:
Voor de Vlaamse Regering:
Voor de Regering
van de Franse Gemeenschap:
Voor de Regering
van de Duitstalige Gemeenschap:
Voor de Regering van het Waalse Gewest:
Voor de Regering
van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest:

**VOOR DE VERENIGDE
MEXICAANSE STATEN:**

Boudewijn E. G. Dereymaeker
Ambassadeur van het Koninkrijk België

Miguel Messmacher Linartas
Ondersecretaris van Ontvangsten van het
Ministerie van Financiën en Openbaar
Krediet

Gecoördineerde versie

OVEREENKOMST TUSSEN DE VERENIGDE MEXICAANSE STATEN EN HET KONINKRIJK BELGIË TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN BELASTING INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN.

HOOFDSTUK I. Werkingssfeer van de overeenkomst

Artikel 1 Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

[Artikel 2 Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. *Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen die worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat alsook, in het geval van België, op belastingen naar het inkomen die worden geheven ten behoeve van zijn staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen, en dit ongeacht de wijze van heffing.*

2. *Als belastingen naar het inkomen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven van het gehele inkomen of van bestanddelen van het inkomen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van vermogen.*

3. *De bestaande belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is, zijn:*

a) in Mexico:

1° de inkomstenbelasting (“el impuesto sobre la renta”);

2° de forfaitaire bedrijfsbelasting (“el impuesto empresarial a tasa única”);

(hierna te noemen “Mexicaanse belasting”);

b) in België:

1° de personenbelasting;

2° de vennootschapsbelasting;

3° de rechtspersonenbelasting; en

4° de belasting van niet-inwoners;

met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen;

(hierna te noemen “Belgische belasting”).

4. *De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van deze Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten delen elkaar alle belangrijke wijzigingen mee die in hun respectieve belastingwetten zijn aangebracht.]*

HOOFDSTUK II. Begripsbepalingen

Artikel 3 Algemene bepalingen

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist:

a) Betekent de uitdrukking “Mexico” de Verenigde Mexicaanse Staten; in aardrijkskundig verband gebruikt, betekent ze het grond gebied van de Verenigde Mexicaanse Staten, daaronder begrepen het grondgebied dat integrerend deel uitmaakt van de Federatie, de eilanden, met inbegrip van de kliffen en de eilandjes gelegen in de aangrenzende zeeën, de eilanden Guadeloupe en Revillagigedo, het continentaal plat en de onderzeese bodem van de eilanden, eilandjes en kliffen,

de territoriale zeewateren binnen de grenzen en onder de voorwaarden bepaald door het internationale recht en de binnenzeeën alsmede de luchtruimte gelegen boven het nationale grondgebied binnen de grenzen en onder de voorwaarden van het internationale recht dat ter zake van toepassing is;

- b) betekent de uitdrukking “België” het Koninkrijk België, in aardrijkskundig verband gebruikt, betekent ze het nationale grondgebied, de territoriale zee en elk ander gebied in zee waar België, in overeenstemming met het internationale recht, soevereine rechten of zijn rechtsmacht uitoefent;
- c) betekenen de uitdrukkingen “een overeenkomstsluitende Staat” en “de andere overeenkomstsluitende Staat”, Mexico of België, al naar het zinsverband vereist;
- d) omvat de uitdrukking “persoon” een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen;
- e) betekent de uitdrukking “vennootschap” elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;
- f) betekenen de uitdrukkingen “onderneming van een overeenkomstsluitende Staat” en “onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat” onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- g) betekent de uitdrukking “internationaal verkeer” elk vervoer door een schip of luchtvaartuig dat door een onderneming die haar plaats van werkelijke leiding in een overeenkomstsluitende Staat heeft, wordt geëxploiteerd, behalve indien het schip of luchtvaartuig slechts tussen in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen plaatsen wordt geëxploiteerd;
- h) betekent de uitdrukking “bevoegde autoriteit”:
 - 1° in Mexico, de Minister van Financiën en Openbaar Krediet, en
 - [2° *in het geval van België, naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of van een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger*]
- [i] heeft de uitdrukking “onderneming” betrekking op het uitoefenen van eender welk bedrijf;
- j) omvat de uitdrukking “uitoefenen van een bedrijf” het uitoefenen van een vrij beroep en het uitoefenen van andere werkzaamheden van zelfstandige aard;
- k) betekent de uitdrukking “pensioenfondsen” elke persoon, entiteit of trust, wat Mexico betreft daaronder begrepen de “Afores y Siefores”, die in een overeenkomstsluitende Staat gevestigd is en die
 - 1° pensioenstelsels beheert of pensioenuitkeringen verschaft; of
 - 2° inkomsten verwerft ten voordele van een of meer personen die zich bezighouden met het beheren van pensioenstelsels of het verschaffen van pensioenuitkeringen; en
 op voorwaarde dat die persoon, entiteit of trust ofwel:
 - 1° wat Mexico betreft, onder toezicht staat van een of meer van volgende autoriteiten, de “Comisión Nacional del Sistema de Ahorro para el Retiro” (CONSAR), de “Comisión Nacional de Seguros y Fianzas” (CNSF), de “Comisión Nacional Bancaria y de Valores” (CNBV) of het Ministerie van Financiën en Openbaar Krediet; of
 - 2° wat België betreft, onder toezicht staat van de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten (FSMA) of door de Nationale Bank van België of geregistreerd is bij de Belgische belastingadministratie;
- l) betekent de uitdrukking “erkende effectenbeurs”:
 - 1° wat Mexico betreft, elke effectenbeurs die voldoet aan de voorwaarden voorzien door de Beurswet (“Ley del Mercado de Valores”) van 30 december 2005;

- 2° *wat België betreft, elke effectenbeurs die voldoet aan de materiële vereisten van artikel 4 van de richtlijn 2004/39/EG van het Europese Parlement en van de Raad van 21 april 2004;*
- 3° *elke andere effectenbeurs die door de bevoegde autoriteiten van beide overeenkomstsluitende Staten erkend is.*]

[2. *Voor de toepassing van de Overeenkomst op enig tijdstip door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat tijdstip heeft volgens het recht van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Elke betekenis overeenkomstig het belastingrecht van die Staat heeft voorrang op een betekenis die aan die uitdrukking wordt gegeven overeenkomstig andere rechtsgebieden van die Staat.*]

Artikel 4 Inwoner

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking “inwoner van een overeenkomstsluitende Staat” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid. Die uitdrukking omvat echter niet personen die in die Staat alleen ter zake van inkomsten uit in die Staat gelegen bronnen aan belasting zijn onderworpen.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zijn toestand op de volgende wijze geregeld:

- a) hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
- b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;
- c) indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;
- d) indien hij geen onderdaan is van een van beide Staten of indien hij, overeenkomstig de Belgische wetgeving, onderdaan is van beide Staten, regelen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

[3. *Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, bepalen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten in onderlinge overeenstemming, en binnen vier jaar vanaf de datum waarop de zaak aan de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat werd voorgelegd, van welke Staat de persoon geacht wordt inwoner te zijn voor de toepassing van deze Overeenkomst.*]

Artikel 5 Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking “vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting met behulp waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking “vaste inrichting” omvat in het bijzonder:

- a) een plaats, waar leiding wordt gegeven;
- b) een filiaal;
- c) een kantoor;

- d) een fabriek;
- e) een werkplaats, en
- f) een mijn, een olie of gasbron, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

[3. De uitdrukking “vaste inrichting” omvat tevens:

- a) *de plaats van uitvoering van een bouwwerk, van constructie-, assemblage- of installatiewerkzaamheden of van werkzaamheden van toezicht daarop, doch alleen indien de duur van dat bouwwerk of die werkzaamheden zes maanden te boven gaat;*
- b) *het verstrekken van diensten door een onderneming door middel van werknemers of ander personeel die de onderneming daarvoor heeft in dienst genomen, doch alleen indien zodanige werkzaamheden (voor dezelfde of ermede verband houdende werkzaamheden) in een overeenkomstsluitende Staat worden uitgeoefend gedurende een tijdvak of tijdvakken waarvan de duur in totaal 183 dagen in enig tijdvak van 12 maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastbaar tijdperk, te boven gaat;*
- c) *voor een natuurlijke persoon, het verlenen van diensten in een overeenkomstsluitende Staat door die natuurlijke persoon, maar enkel wanneer die natuurlijke persoon in die Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken waarvan de duur in totaal 183 dagen in enig tijdvak van 12 maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastbaar tijdperk, te boven gaat.]*

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een vaste inrichting niet aanwezig geacht indien:

- a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;
- b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;
- c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen, wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;
- d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
- e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend voor reclamadoeleinden, voor het geven van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek, voor voorbereidende werkzaamheden, voor het verlenen van leningen of voor andere soortgelijke werkzaamheden, voor zover die werkzaamheden zijn uitgevoerd ten behoeve van de onderneming en van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben;
- f) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om verscheidene van de in de leden a) tot e) vermelde werkzaamheden te verrichten, op voorwaarde dat het geheel van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheden heeft.

5. Indien een persoon niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie paragraaf 7 van toepassing is voor een onderneming werkzaam is en in een overeenkomstsluitende Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, geacht een vaste inrichting in die Staat te hebben voor alle werkzaamheden welke deze persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de in paragraaf

4 vermelde werkzaamheden die, indien zij met behulp van een vaste bedrijfsinrichting zouden worden verricht, die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting zouden stempelen ingevolge de bepalingen van die paragraaf.

6. Niettegenstaande de bepalingen van dit artikel en behalve wat betreft herverzekeringsverrichtingen, wordt een verzekeringsonderneming van een overeenkomstsluitende Staat, geacht een vaste inrichting in de andere Staat te bezitten, wanneer zij op het grondgebied van die andere Staat premies int of aldaar gelegen risico's verzekert door bemiddeling van een persoon niet zijnde een onafhankelijk vertegenwoordiger waarop de volgende paragraaf van toepassing is.

7. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen en dat zij in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekking en met deze onderneming geen voorwaarden hebben overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke algemeen worden overeengekomen met onafhankelijke vertegenwoordigers.

8. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, een vennootschap beheerst of door een vennootschap wordt beheerst, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op een andere wijze), stempelt één van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

HOOFDSTUK III. Belastingheffing naar het inkomen

Artikel 6 Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen (inkomsten uit landbouw of bosbedrijven daaronder begrepen) mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking “onroerende goederen” heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijksdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreekse genot, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

[4. *De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming.*]

Artikel 7 Ondernemingswinst

1. Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat is slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent of heeft uitgeoefend met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar

bedrijf uitoefent of heeft uitgeoefend, mag de winst van de onderneming in de andere Staat word en belast, maar slechts in zoverre als zij kan worden toegerekend:

- a) aan die vaste inrichting; of
- b) aan de verkopen, in die andere Staat, van goederen van dezelfde of soortgelijke aard als die welke zijn verkocht met behulp van die inrichting.

2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3 wordt, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winst toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen indien zij een onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting uitmaakt.

3. Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders. Geen aftrek wordt echter toegestaan ter zake van bedragen die in voorkomend geval door de vaste inrichting (anders dan als terugbetaling van werkelijke kosten) worden betaald aan de hoofdzetel van de onderneming of aan één van haar kantoren, als royalty's, erelonen of andere, soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of als commissie voor het verstrekken van specifieke diensten of voor het geven van leiding, of, behalve in het geval van een bankonderneming, als interest van aan de vaste inrichting geleend geld. Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting wordt evenmin rekening gehouden met bedragen die door de vaste inrichting (anders dan als terugbetaling van werkelijke kosten ten laste van de hoofdzetel van de onderneming af van een van haar andere kantoren worden gelegd als royalty's, erelonen of andere soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of als commissie voor het verstrekken van specifieke diensten of voor het geven van leiding, of, behalve in het geval van een bankonderneming, als interest van aan de hoofdzetel van de onderneming of aan een van haar andere kantoren geleend geld.

4. Voor zover het in een overeenkomstsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen winst te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet paragraaf 2 die overeenkomstsluitende Staat niet de te belasten winst te bepalen volgens de gebruikelijk verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Geen winst wordt aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen winst van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.

7. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8 Zeevaart en luchtvaart

1. Winst uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.
2. Winst uit de exploitatie van hotels of uit een vervoersactiviteit onderscheiden van die van de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer, is belastbaar overeenkomstig de bepalingen van artikel 7.
3. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaart onderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de overeenkomstsluitende Staat waar het schip zijn thuishaven heeft, of, indien er geen thuishaven is, in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.
4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn ook van toepassing op winst verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam.

Artikel 9 Afhankelijke ondernemingen

Indien

- a) een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of
- b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat,

en, in het ene of in het andere geval, tussen de twee ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen, voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mag winst die één van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de winst van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Artikel 10 Dividenden

1. Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

[2. Deze dividenden mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de dividenden.]

Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van deze paragraaf worden dividenden niet belast in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden:

- a) *een vennootschap is die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat en die gedurende een ononderbroken tijdvak van ten minste twaalf maanden aandelen bezit die onmiddellijk ten minste 10 percent vertegenwoordigen van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt;*

- b) een pensioenfonds is dat inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, op voorwaarde dat de aandelen of andere rechten ter zake waarvan die dividenden worden betaald, in bezit worden gehouden voor het uitoefenen van een in artikel 3, paragraaf 1, k), 1° of 2° bedoelde activiteit.

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.]

3. De uitdrukking “ dividenden “, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten zelfs toegekend in de vorm van interest die volgens de wetgeving van de Staat waarvan de uitkerende vennootschap inwoner is op dezelfde wijze als de inkomsten uit aandelen in de belastingheffing worden betrokken.

[4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.]

[5. Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat winst of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen van de door de vennootschap betaalde dividenden, behalve voor zover die dividenden aan een inwoner van die andere Staat worden betaald of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met een in die andere Staat gelegen vaste inrichting. Die andere Staat mag evenmin de niet uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op niet uitgedeelde winst van de vennootschap, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.]

Artikel 11 Interest

1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.

[2. Deze interest mag echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan:

a) 5 percent van het brutobedrag van de interest:

- 1° die is betaald uit hoofde van een lening van welke aard ook, toegestaan door een bank of door een andere financiële instelling, daaronder begrepen investerings- en spaarbanken en verzekeringsmaatschappijen;*
- 2° die is betaald uit hoofde van obligaties en effecten die geregeld en in belangrijke mate op een erkende effectenbeurs verhandeld worden;*

b) 10 percent van het brutobedrag van de interest in alle andere gevallen.]

[3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 wordt interest zoals bedoeld in paragraaf 1 niet belast in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is wanneer:

a) de uiteindelijk gerechtigde tot de interest een pensioenfonds is dat inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, op voorwaarde dat de schuldvordering ter zake waarvan die interest

betaald wordt in bezit wordt gehouden voor het uitoefenen van een in artikel 3, paragraaf 1, k), 1° of 2° bedoelde activiteit;

- b) de uiteindelijk gerechtigde een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel, plaatselijke gemeenschap of openbare entiteit daarvan is;*
- c) de interest afkomstig is uit Mexico en betaald wordt uit hoofde van een lening die is toegestaan, gewaarborgd of verzekerd door België, door een van zijn staatkundige onderdelen, door de Nationale Delcreditedienst in het kader van de bevordering van de uitvoer, of door enige andere instelling waaromtrent tussen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten op bepaalde tijdstippen overeenstemming is bereikt;*
- d) de interest afkomstig is uit België en betaald wordt uit hoofde van een lening die is toegestaan, gewaarborgd of verzekerd door “Nacional Financiera S.N.C.”, “Financiera Rural S.N.C.”, “Banco Nacional de Comercio Exterior S.N.C.”, “Banco Nacional de Obras y Servicios Públicos S.N.C.” of door enige andere instelling waaromtrent tussen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten op bepaalde tijdstippen overeenstemming is bereikt.]*

[4. De uitdrukking “interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen of obligaties, alsmede inkomsten die door de wetgeving van de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn op dezelfde wijze in de belastingheffing worden betrokken als inkomsten van geleend geld. Inkomsten zoals bedoeld in artikel 10 vallen niet onder de uitdrukking “interest”.]

[5. De bepalingen van de paragrafen 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.]

[6. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf, een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan, en die interest ten laste komt van die vaste inrichting, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting gevestigd is.]

[7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, om welke reden ook hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarboven uitgaande deel van de interest belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat.]

Artikel 12 Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.
2. Deze royalty's mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot

de royalty's inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de royalty's.

3. De uitdrukking “royalty's”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen bioscoopfilms en films of banden voor radio of televisie, van een octrooi, een fabrieks of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, alsmede voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, nijverheids of handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting en voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap. De uitdrukking “royalty's” omvat eveneens de voordelen verkregen uit de vervreemding van de hierboven bedoelde rechten of goederen in de mate dat de voor deze vervreemding ontvangen bedragen zijn vastgesteld in functie van de productiviteit of het gebruik van deze rechten of goederen.

[4. *De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.*]

[5. *Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf, een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft waarvoor de verbintenis uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald is aangegaan en die de last van de royalty's draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd.*]

6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, om welke reden ook hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarboven uitgaande deel van de royalty's belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat.

Artikel 13 Vermogenswinst

1. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van onroerende goederen zoals bedoeld in artikel 6 die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen mogen in die andere Staat worden belast.

[2. *Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of met de gehele onderneming), mogen in die andere Staat worden belast.*]

3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of

luchtvaartuigen worden gebruikt, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

[4. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 5 mogen voordelen verkregen uit de vervreemding van aandelen van een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat in die Staat worden belast. De aldus geheven belasting mag evenwel niet hoger zijn dan 10 percent van de belastbare voordelen.]

[5. Voordelen die door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat worden verkregen uit de vervreemding van aandelen waarvan meer dan 50 percent van de waarde onmiddellijk of middellijk bestaat uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen, mogen in die andere Staat worden belast. Onroerende goederen waarin de vennootschap haar bedrijf uitoefent zullen hierbij niet in aanmerking worden genomen]

6. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in artikel 12, paragraaf 3, tweede zin en in de voorgaande paragrafen van dit artikel zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.]

Artikel 14 Zelfstandige beroepen

[opgeheven]

Artikel 15 Niet-zelfstandige beroepen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18 en 19 zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mogen de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

- a) de verkrijger niet in de andere Staat verblijft, tijdens één of meerdere tijdvakken, gedurende in totaal meer dan 183 dagen in enig ononderbroken tijdperk van 12 maanden en,
- b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en

[c) de beloningen niet ten laste komen van een vaste inrichting, die de werkgever in de andere Staat heeft.]

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mogen beloningen verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

Artikel 16 Vennootschapsleiding

1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast. Deze bepaling is ook van toepassing op beloningen verkregen ter zake van de uitoefening van werkzaamheden die, volgens de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap inwoner is, word en

behandeld als werkzaamheden van soortgelijke aard als die welke worden verricht door een persoon als bedoeld in de genoemde bepaling.

2. Beloningen die een persoon, op wie paragraaf 1 van toepassing is, van de vennootschap verkrijgt ter zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende of van technische aard, en beloningen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt ter zake van zijn persoonlijke werkzaamheid als vennoot in een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen overeenkomstig de bepalingen van artikel 15 worden belast.

Artikel 17 Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 mogen inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden die hij in de andere overeenkomstsluitende Staat verricht in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film, radio of televisieartiest of musicus of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, in die andere Staat worden belast.

[2. Wanneer inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht, niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 en 15, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.]

Artikel 18 Pensioenen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, paragraaf 2, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar.

2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn pensioenen en andere al dan niet periodieke uitkeringen die worden betaald ter uitvoering van de sociale wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat of in het kader van een algemeen stelsel dat door een overeenkomstsluitende Staat is georganiseerd ter aanvulling van de voordelen waarin de genoemde wetgeving voorziet, in de Staat belastbaar.

Artikel 19 Overheidsfuncties

1. a) Beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan aan een natuurlijke persoon, ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.

b) Die beloningen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner van die Staat is, die:

1° onderdaan is van die Staat, of

2° niet uitsluitend met het oog op het bewijzen van de diensten inwoner van die Staat is geworden.

2. a) Pensioenen door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, betaald aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.

- b) Die pensioenen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.

3. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 zijn van toepassing op beloningen en pensioenen ter zake van diensten bewezen in het kader van een nijverheids of handelsbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

4. De bepalingen van paragraaf 1 zijn ook van toepassing op beloningen betaald door een overeenkomstsluitende Staat aan een natuurlijke persoon ter zake van werkzaamheden uitgeoefend in de andere overeenkomstsluitende Staat in het kader van samenwerkingsakkoorden die tussen beide overeenkomstsluitende Staten zijn gesloten.

Artikel 20 Studenten

Bedragen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon die inwoner is, of onmiddellijk voor zijn bezoek aan een overeenkomstsluitende Staat inwoner was, van de andere overeenkomstsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar op voorwaarde dat die bedragen afkomstig zijn uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 21 Andere inkomsten

1. Ongeacht de afkomst ervan zijn bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld slechts in die Staat belastbaar.

[2. De bepalingen van paragraaf 1 zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, paragraaf 2, indien de verkrijger van die inkomsten, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en het recht of het goed dat de inkomsten oplevert wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.]

3. Niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, mogen bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van de Overeenkomst worden behandeld en die uit de andere overeenkomstsluitende Staat afkomstig zijn eveneens in die andere Staat worden belast.

HOOFDSTUK IV. Wijze waarop dubbele belasting wordt vermeden

Artikel 22 Wijze waarop dubbele belasting wordt vermeden

1. In Mexico wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden:

- a) inwoners van Mexico mogen, overeenkomstig de bepalingen van de Mexicaanse wetgeving, die in België betaalde belastingen verrekenen met de Mexicaanse belasting op de inkomsten die afkomstig zijn uit België ten belope van het bedrag van deze Mexicaanse belasting;
- b) vennootschappen die inwoner zijn van Mexico mogen, naast de belasting bedoeld onder a), op de voorwaarden bepaald in de Mexicaanse wetgeving, met hun belasting op dividenden die zijn betaald door vennootschappen die inwoner zijn van België, de Belgische belasting verrekenen die door deze vennootschappen is betaald op de winst die heeft gediend tot de betaling van de dividenden.

[2. In België:

- a) *Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt, niet zijnde dividenden, interest of royalty's, die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in Mexico zijn belast, stelt België die inkomsten vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen van die inwoner te berekenen mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten niet waren vrijgesteld. Indien een natuurlijke persoon inkomsten verkrijgt, niet zijnde dividenden, interest of royalty's, die ingevolge de bepalingen van de Overeenkomst in Mexico zijn belast, stelt België, niettegenstaande de vorige bepaling, die inkomsten alleen vrij van belasting voor zover ze effectief in Mexico belast zijn.*
- b) *De vrijstelling waarin subparagraaf a) voorziet, wordt eveneens verleend met betrekking tot inkomsten die overeenkomstig het Belgische recht als dividenden worden beschouwd en die door een inwoner van België worden behaald uit een deelneming in een entiteit waarvan de plaats van de werkelijke leiding gelegen is in Mexico en die niet als dusdanig werd belast in Mexico, op voorwaarde dat de inwoner van België, naar rata van zijn deelneming in zulke entiteit, in Mexico is belast op de inkomsten waaruit de inkomsten die overeenkomstig het Belgische recht als dividenden worden beschouwd, zijn betaald. De vrijgestelde inkomsten zijn de inkomsten die zijn verkregen na aftrek van de kosten die in België of elders zijn gemaakt en die betrekking hebben op het beheer van de deelneming in de entiteit.*
- c) *De uitdrukking "belast", zoals gebruikt in de eerste zin van subparagraaf a) en in subparagraaf b), betekent dat het inkomensbestanddeel onderworpen is aan het belastingstelsel dat normaal op dat inkomensbestanddeel van toepassing is overeenkomstig de Mexicaanse interne belastingwetgeving.*
- d) *Niettegenstaande de bepalingen van subparagrafen a) en b) en elke andere bepaling van de Overeenkomst, houdt België, voor het berekenen van de aanvullende belastingen die worden geheven door de Belgische gemeenten en agglomeraties, rekening met de beroepsinkomsten die in België overeenkomstig subparagrafen a) en b) vrijgesteld zijn van belasting. Die aanvullende belastingen worden berekend op de belasting die in België verschuldigd zou zijn indien de desbetreffende beroepsinkomsten uit Belgische bronnen waren behaald.*
- e) *De bepalingen van subparagrafen a) en b) zijn niet van toepassing op inkomsten verkregen door een inwoner van België indien Mexico de bepalingen van de Overeenkomst toepast om zulke inkomsten van belasting vrij te stellen of de bepalingen van artikel 10, paragraaf 2 of artikel 11, paragraaf 2 of 3 toepast om de belastingheffing van die inkomsten te beperken.*
- f) *Dividenden die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Mexico, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald.*
- g) *Wanneer een vennootschap die inwoner is van België van een vennootschap die inwoner is van Mexico dividenden verkrijgt die niet vrijgesteld zijn overeenkomstig subparagraaf f), worden die dividenden in België toch vrijgesteld van de vennootschapsbelasting indien de vennootschap die inwoner is van Mexico daadwerkelijk betrokken is bij de actieve uitoefening van een bedrijf in Mexico. In dat geval worden die dividenden vrijgesteld op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald, met uitzondering van die welke verband houden met de belastingregeling die van toepassing is op de vennootschap die inwoner is van Mexico of op de inkomsten waaruit de dividenden worden betaald. Deze bepaling is slechts van toepassing op dividenden die worden betaald uit winst die wordt voortgebracht door de actieve uitoefening van een bedrijf.*
- h) *Wanneer een vennootschap die inwoner is van België van een vennootschap die inwoner is van Mexico dividenden verkrijgt die deel uitmaken van haar samengetelde inkomen dat aan de*

Belgische belasting is onderworpen en die niet vrijgesteld zijn van de vennootschapsbelasting ingevolge subparagraaf f) of g), brengt België de Mexicaanse belasting die overeenkomstig artikel 10 van die dividenden werd geheven en de Mexicaanse belasting die werd geheven van de winst waaruit deze dividenden worden betaald, in mindering van de Belgische belasting die betrekking heeft op die dividenden. Dit in mindering te brengen bedrag mag het deel van de Belgische belasting dat evenredig betrekking heeft op die dividenden, niet te boven gaan.

- i) Onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting wordt, indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en bestaan uit interest of royalty's, de van die inkomsten geheven Mexicaanse belasting in mindering gebracht van de Belgische belasting met betrekking tot die inkomsten.*
- j) Indien verliezen geleden door een onderneming die door een inwoner van België in een in Mexico gelegen vaste inrichting wordt gedreven, voor de belastingheffing van die onderneming in België overeenkomstig de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winst van die onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagraaf a) in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als die winst ook in Mexico van belasting is vrijgesteld door de verrekening van die verliezen.]*

HOOFDSTUK V. Bijzondere bepalingen

Artikel 23 Nondiscriminatie

1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

2. De uitdrukking “onderdanen” betekent:

- a) alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een overeenkomstsluitende Staat bezitten;
- b) alle rechtspersonen, personenvennootschappen en verenigingen die hun rechtspositie als zodanig ontleen aan de wetgeving die in een overeenkomstsluitende Staat van kracht is.

3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de gezinstoestand of gezinslasten te verlenen die hij aan zijn eigen inwoners verleent.

[4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, artikel 11, paragraaf 7, of artikel 12, paragraaf 6, van toepassing zijn, worden interest, royalty's en andere uitgaven die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht als wanneer zij aan een inwoner van de eerstgenoemde Staat zouden zijn betaald.]

5. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van, of wordt beheerst door, één of meer inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing

of daarmee verband houdende verplichting onderworpen die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat, zijn of kunnen worden onderworpen.

6. [opgeheven]

Artikel 24 Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin het interne recht van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij inwoner is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing ervan te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst te vermijden.

3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.

4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg omtrent de administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst nodig zijn en met name omtrent de bewijsstukken die de inwoners van elke overeenkomstsluitende Staat moeten overleggen om in de andere Staat de bij de Overeenkomst bepaalde belastingvrijstellingen of -verminderingen te verkrijgen.

5. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkander in verbinding stellen voor de toepassing van de Overeenkomst.

[Artikel 25 Uitwisseling van inlichtingen]

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.

2. De door een overeenkomstsluitende Staat ingevolge paragraaf 1 verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen deze inlichtingen kenbaar maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande hetgeen voorafgaat, mogen de door een overeenkomstsluitende Staat

verkregen inlichtingen voor andere doeleinden worden gebruikt indien ze overeenkomstig de wetgeving van beide Staten voor die andere doeleinden mogen worden gebruikt en indien de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt, de toestemming geeft voor dat gebruik.

3. In geen geval mogen de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 aldus worden uitgelegd dat aan een overeenkomstsluitende Staat de verplichting wordt opgelegd:

- a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

4. Wanneer op basis van de bepalingen van dit artikel door een overeenkomstsluitende Staat om inlichtingen is verzocht, gebruikt de andere overeenkomstsluitende Staat de middelen voor het verzamelen van inlichtingen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden. De verplichting die in de vorige zin is vervat, is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 van dit artikel voorziet, maar die beperkingen mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel omdat die Staat geen binnenlands belang heeft bij die inlichtingen.

5. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 van dit artikel aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan om het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon. Voor zover zulks nodig is om die inlichtingen te verkrijgen heeft de belastingadministratie van de aangezochte overeenkomstsluitende Staat de bevoegdheid om te vragen inlichtingen kenbaar te maken en om een onderzoek en verhoren in te stellen, niettegenstaande andersluidende bepalingen in de binnenlandse belastingwetgeving van die Staat.]

[Artikel 26 Invorderingsbijstand

1. De overeenkomstsluitende Staten verlenen elkaar bijstand voor de invordering van belastingvorderingen. Deze bijstand wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van uitvoering van dit artikel bepalen.

2. De uitdrukking “belastingvordering” zoals gebezigd in dit artikel, betekent elk bedrag dat verschuldigd is met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de daarmee overeenstemmende belastingheffing niet in strijd is met deze Overeenkomst of met enig ander instrument waarbij de overeenkomstsluitende Staten partij zijn, alsmede de met dat bedrag verband houdende interest, administratieve boetes en kosten van invordering of van bewarende maatregelen.

3. Wanneer een belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat ingevolge de wetgeving van die Staat voor tenuitvoerlegging vatbaar is en verschuldigd is door een persoon die op dat ogenblik op grond van de wetgeving van die Staat de invordering ervan niet kan beletten, aanvaardt de bevoegde

autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat om die belastingvordering op verzoek van de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Staat in te vorderen. Die belastingvordering wordt door die andere Staat geïnd overeenkomstig de bepalingen van zijn wetgeving die van toepassing zijn op het vlak van de tenuitvoerlegging en de invordering van zijn eigen belastingen alsof de desbetreffende vordering een belastingvordering van die andere Staat was.

4. Wanneer een belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat een vordering is ter zake waarvan die Staat overeenkomstig zijn wetgeving bewarende maatregelen kan nemen om de invordering ervan te verzekeren, gaat de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat ermee akkoord om, op verzoek van de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Staat, ter zake van die belastingvordering bewarende maatregelen te nemen. Die andere Staat neemt ter zake van die belastingvordering overeenkomstig de bepalingen van zijn wetgeving alsof de belastingvordering een belastingvordering van die andere Staat was, zelfs indien de belastingvordering in de eerstgenoemde Staat op het ogenblik waarop die maatregelen worden toegepast niet voor tenuitvoerlegging vatbaar is of verschuldigd is door een persoon die het recht heeft de invordering ervan te beletten.

5. De verjaringstermijnen en de voorrechten die overeenkomstig de wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat van toepassing zijn op een belastingvordering wegens de aard van die vordering als zodanig, gelden niet voor een belastingvordering die door die Staat voor de toepassing van paragraaf 3 of 4 wordt aanvaard, dit niettegenstaande de bepalingen van voornoemde paragrafen. Ter zake van een belastingvordering die voor de toepassing van paragraaf 3 of 4 door een overeenkomstsluitende Staat wordt aanvaard, kan in die Staat bovendien geen enkel voorrecht worden verleend dat overeenkomstig de wetgeving van de andere overeenkomstsluitende Staat op die belastingvordering van toepassing zou zijn.

6. Procedures inzake het bestaan, de geldigheid of het bedrag van een belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat, worden niet voorgelegd aan de rechterlijke instanties of administratieve lichamen van de andere overeenkomstsluitende Staat.

7. Wanneer een belastingvordering op enig tijdstip nadat door een overeenkomstsluitende Staat een verzoekschrift werd ingediend overeenkomstig paragraaf 3 of 4, en vooraleer de andere overeenkomstsluitende Staat de desbetreffende belastingvordering heeft ingevorderd en aan de eerstgenoemde Staat heeft overgemaakt, ophoudt

- a) een belastingvordering te zijn van de eerstgenoemde Staat die overeenkomstig de wetgeving van die Staat vatbaar is voor tenuitvoerlegging en die verschuldigd is door een persoon die op dat ogenblik overeenkomstig de wetgeving van die Staat de invordering ervan niet kan beletten, (in het geval van een verzoekschrift overeenkomstig paragraaf 3), of
- b) een belastingvordering te zijn van de eerstgenoemde Staat ter zake waarvan die Staat ingevolge zijn wetgeving conservatoire maatregelen mag nemen om de invordering ervan te verzekeren (in het geval van een verzoekschrift overeenkomstig paragraaf 4),

brengt de bevoegde autoriteit van de eerstgenoemde Staat de bevoegde autoriteit van de andere Staat hiervan onmiddellijk op de hoogte en, naar keuze van de andere Staat, schorst de eerstgenoemde Staat zijn verzoekschrift of trekt het in.

8. In geen geval mogen de bepalingen van dit artikel aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen:

- a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;

- b) maatregelen te nemen die in strijd zouden zijn met de openbare orde;*
- c) bijstand te verlenen indien de andere overeenkomstsluitende Staat niet alle redelijke invorderings- of conservatoire maatregelen, naar het geval, heeft genomen waarover die Staat overeenkomstig zijn wetgeving of zijn administratieve praktijk beschikt;*
- d) bijstand te verlenen in de gevallen waar de administratieve last die er voor die Staat uit voortvloeit duidelijk niet in verhouding staat tot het voordeel dat er door de andere overeenkomstsluitende Staat uit kan worden behaald.]*

[Artikel 27 Diverse bepalingen

- 1. De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke vertegenwoordigers of consulaire ambtenaren ontnemen aan de algemene regels van het internationaal recht of aan bijzondere overeenkomsten.*
- 2. Een vennootschap — niet zijnde een pensioenfonds — die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat en waarin personen die inwoner zijn van de andere overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk een belang van meer dan 50 percent bezitten in de vorm van een deelname of anders, mag enkel vermindering vragen van de belastingen welke die andere overeenkomstsluitende Staat heft van dividenden, interest of royalty's dewelke ze uit die andere overeenkomstsluitende Staat verkrijgt wanneer die dividenden, die interest of die royalty's in eerstgenoemde overeenkomstsluitende Staat onderworpen zijn aan de vennootschapsbelasting en daarbij geen vrijstelling, speciale vermindering, aftrek of andere tegemoetkoming of voordeel genieten die andere inwoners van die overeenkomstsluitende Staat niet kunnen genieten.*
- 3. Niettegenstaande de bepalingen van elk ander artikel van de Overeenkomst wordt geen enkele belastingvermindering of belastingvrijstelling waarin de Overeenkomst voorziet toegepast voor inkomsten die zijn betaald in verband met een volstrekt kunstmatige constructie. Een constructie wordt niet geacht volstrekt kunstmatig te zijn wanneer bewijzen worden voorgelegd waaruit blijkt dat de constructie de uitdrukking is van de economische realiteit.]*

HOOFDSTUK VI. Slotbepalingen

Artikel 28 Inwerkingtreding

- 1. Elk van de overeenkomstsluitende Staten zal de andere langs diplomatieke weg in kennis stellen van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van de Overeenkomst is vereist. Deze zal in werking treden op de eerste dag van de tweede maand na die waarin de laatste kennisgeving is ontvangen.*
- 2. De bepalingen van de Overeenkomst zullen van toepassing zijn:*
 - a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op de inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking is getreden;*
 - b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die eindigen op of na 31 december van het jaar dat volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking is getreden.*

Artikel 29 Beëindiging

- 1. Deze Overeenkomst blijft voor onbepaalde tijd van kracht. Elk van overeenkomstsluitende Staten kan ze echter door middel van een voorafgaande kennisgeving van ten minste zes maanden langs diplomatieke weg, vanaf het vijfde jaar dat volgt op het jaar waarin de Overeenkomst in werking is getreden, opzeggen voor het einde van een kalenderjaar.*

2. In dat geval zullen de bepalingen van de Overeenkomst voor de laatste maal van toepassing zijn:

- a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld ten laatste op 31 december van het kalenderjaar waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;
- b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die eindigen voor 31 december van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

Gedaan in tweevoud te Mexico, op 24 november 1992, in het Nederlands, de Franse en de Spaanse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

PROTOCOL

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tussen de Verenigde Mexicaanse Staten en het Koninkrijk van België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen zijn de ondergetekende overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van de Overeenkomst vormen.

[1. Met betrekking tot artikel 4, paragraaf 1:

Er is overeengekomen dat de uitdrukking “inwoner van een overeenkomstsluitende Staat” een in die Staat gevestigd pensioenfonds omvat.

2. Met betrekking tot artikel 7, paragraaf 1, b)

Er is overeengekomen dat winst verkregen door een onderneming uit de verkoop van goederen van dezelfde of soortgelijke aard als die welke zijn verkocht met behulp van haar vaste inrichting slechts belastbaar is in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd indien de vaste inrichting bij deze verkoop is tussen gekomen.]

3. Met betrekking tot de artikelen 11 en 12

De bepalingen van artikel 11, paragraaf 2 en 3, en van artikel 12, paragraaf 2, zijn niet van toepassing wanneer de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is betaald is toegestaan, of het concessiecontract uit hoofde waarvan de royalty's zijn betaald is gesloten, voornamelijk om voordelen te verkrijgen uit deze bepalingen en niet omwille van gewettigde economische redenen. Indien een overeenkomstsluitende Staat het voornemen heeft het voordeel dat uit deze bepalingen voortvloeit aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat te weigeren, pleegt de bevoegde autoriteit van de eerste Staat overleg met de bevoegde autoriteit van de andere Staat.

4. Met betrekking tot de artikelen 11, paragraaf 7, en 12, paragraaf 5

Er is overeengekomen dat interest en royalty's word en geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de last van deze inkomsten wordt gedragen door een vaste inrichting of een vaste basis die aldaar is gevestigd, zelfs indien de lening of de verbintenis uit hoofde waarvan de interest of royalty's zijn betaald, werd aangegaan door de hoofdzetel of enige andere vaste inrichting of vaste basis van de schuldenaar.

5. Met betrekking tot artikel 12

Onverminderd de bepalingen van artikel 12 zal Mexico de belasting naar de activa toepassen op activa bedoeld onder paragraaf 3 van dit artikel die door een inwoner van België aan een inwoner van Mexico zijn afgestaan. In dat geval zal Mexico een bedrag gelijk aan de belasting naar het inkomen die, bij ontstentenis van Overeenkomst, verschuldigd zou zijn geweest op de royalty's die voortkomen van de afgestane activa, in mindering brengen van zijn belasting naar de activa.

Indien, na de hierboven bedoelde vermindering, de Mexicaanse belasting niettemin de belasting te boven gaat die overeenkomstig de bepalingen van artikel 12, paragraaf 2, mag worden geheven, zullen de bevoegde autoriteit en overleg plegen met het oog op het vermijden van de overtollige belasting.

[5. Met betrekking tot artikel 12, paragraaf 3

Vergoedingen betaald voor technische bijstand of diensten, daaronder begrepen rapporten of studies van wetenschappelijke, geologische of technische aard, voor bouwkundige werken, daaronder begrepen de plannen en projecten, of voor het verstrekken van advies of het houden van toezicht, worden niet geacht vergoeding te zijn betaald voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap, maar wel inkomsten waarop de bepalingen van artikel 7 of van

artikel 14, naar het geval, van toepassing zijn. Indien de vergoeding zijn betaald uit hoofde van een contract dat zowel betrekking heeft op het verstrekken van technische bijstand of technische diensten als op de mededeling van inlichtingen omtrent ervaring op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap, worden deze vergoeding omgeslagen in twee delen in functie van verrichtingen waarop ze betrekking hebben en elk deel zal worden onderworpen aan het belastingstelsel dat hem eigen is, met dien verstande echter dat indien de technische bijstand of de technische diensten slechts van een zuiver bijkomstige en verwaarloosbare aard zijn, de bepalingen van artikel 12 van toepassing zijn op het totale bedrag van de vergoedingen.

6. Met betrekking tot artikel 13, paragraaf 4 en 5:

Voor de toepassing van artikel 13, paragraaf 4 en 5, zijn voordelen die zijn verkregen uit de vervreemding van aandelen van een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat slechts in die andere Staat belastbaar indien:

A. de vervreemding van de aandelen gebeurt tussen leden van dezelfde groep van vennootschappen in de mate waarin de door de vervreemder ontvangen beloning bestaat uit aandelen of andere rechten in het kapitaal van de verkrijger of van een andere vennootschap, die middellijk of onmiddellijk 80 percent of meer bezit van de stemrechten en van de waarde van de verkrijger en inwoner is van één van de overeenkomstsluitende Staten of van een land waarmee de overeenkomstsluitende Staat die de vrijstelling toekent een akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen heeft dat minstens even ver strekt als de uitwisseling van inlichtingen waarin artikel 26 voorziet, maar enkel wanneer de volgende voorwaarden vervuld zijn:

- a) de verkrijger is een vennootschap die inwoner is van één van de overeenkomstsluitende Staten of van een land waarmee de overeenkomstsluitende Staat die de vrijstelling toekent een akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen heeft dat minstens even ver strekt als de uitwisseling van inlichtingen waarin artikel 26 voorziet;
- b) vóór en onmiddellijk na de vervreemding, bezit de vervreemder of de verkrijger middellijk of onmiddellijk minstens 80 percent van de stemrechten en van de waarde van de andere; of bezit een vennootschap die inwoner is van één van de overeenkomstsluitende Staten of van een land waarmee de overeenkomstsluitende Staat die de vrijstelling toekent een akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen heeft dat minstens even ver strekt als de uitwisseling van inlichtingen waarin artikel 26 voorziet, middellijk of onmiddellijk (via vennootschappen die inwoner zijn van één van die Staten) 80 percent of meer van de stemrechten en van de waarde van elk van hen; en
- c) voor het vaststellen van het voordeel uit elke volgende vervreemding,

1° wordt de aanvankelijke kostprijs van de aandelen voor de verkrijger vastgesteld op grond van de kostprijs van die aandelen voor de vervreemder, vermeerderd met elk betaald bedrag in geld of elke betaalde andere beloning, niet zijnde aandelen of andere rechten; of

2° wordt het voordeel gemeten volgens een andere werkwijze die in wezen hetzelfde resultaat oplevert.

Indien geld of een andere beloning, niet zijnde aandelen of andere rechten, wordt ontvangen, mag het bedrag van het voordeel (beperkt tot het geld of de andere beloning, niet zijnde aandelen of andere rechten, die of dat wordt ontvangen) niettegenstaande het voorafgaande worden belast door de Staat waarvan de vennootschap waarvan de aandelen worden vervreemd inwoner is.

B. De voordelen zijn verkregen door een verzekeringsmaatschappij, een bank of een pensioenfonds.

C. De vervreemding gebeurt via een erkende effectenbeurs. Maar:

- a) wanneer een inwoner van één van de Staten middellijk of onmiddellijk minstens 10 percent bezat van de aandelen van een vennootschap die inwoner is van de andere Staat en die inwoner in een tijdvak van 24 maanden minstens 10 percent van de aandelen vervreemdt middels een of meer gelijktijdige of opeenvolgende transacties via een erkende effectenbeurs; of*
- b) wanneer de vervreemding binnen de erkende effectenbeurs gebeurt via enigerlei transactie dewelke die inwoner belet om een ander aanbod te aanvaarden dan die welke hij kreeg vóór en tijdens het tijdvak waarin de vervreemding plaatsvindt,*
mag het voordeel dat voortkomt uit die vervreemding belast worden in de Staat waarvan de vennootschap waarvan de aandelen vervreemd worden een inwoner is.]

[7. Met betrekking tot artikel 15, paragraaf 1 en 2:

Er is overeengekomen dat een dienstbetrekking uitgeoefend wordt in een overeenkomstsluitende Staat wanneer de werkzaamheid waarvoor de lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen worden betaald, daadwerkelijk in die Staat wordt uitgeoefend. De werkzaamheid wordt daadwerkelijk in die Staat uitgeoefend wanneer de werknemer fysiek in die Staat aanwezig is voor het uitoefenen van de werkzaamheid, ongeacht de plaats waar de arbeidsovereenkomst werd opgemaakt, de woonplaats van de werkgever of van de persoon die de beloningen betaalt, de plaats of het tijdstip van betaling van de beloningen, of de plaats waar de resultaten van het werk van de werknemer worden geëxploiteerd. Indien een werkzaamheid daadwerkelijk in een overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend, mag slechts het gedeelte van de beloningen dat aan die werkzaamheid kan worden toegerekend in die Staat worden belast.

8. Met betrekking tot artikel 17, paragraaf 1

Inkomsten die een artiest of een sportbeoefenaar, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden verbonden aan zijn faam als artiest of sportbeoefenaar en verricht in de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen eveneens in die andere Staat worden belast.

9. Met betrekking tot artikel 24:

A. Wanneer Mexico na ondertekening van dit Protocol met een derde Staat een akkoord zou sluiten dat voorziet in een verplichte arbitrageprocedure, zullen volgende bepalingen van toepassing zijn vanaf de datum waarop het akkoord tussen Mexico en die derde Staat van toepassing is:

“Indien:

- a) een persoon overeenkomstig artikel 24, paragraaf 1 een geval heeft voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat omdat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem geleid hebben tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, en*
- b) de bevoegde autoriteiten er niet in slagen om binnen een termijn van twee jaar, te rekenen vanaf de dag waarop het geval werd voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat, over dat geval overeenstemming te bereiken conform paragraaf 2,*
worden alle onopgeloste punten die voortkomen uit dat geval aan arbitrage onderworpen wanneer die persoon een verzoek daartoe indient binnen een termijn van twee jaar vanaf de eerste dag dat om arbitrage kan worden verzocht. Die onopgeloste punten worden evenwel niet aan arbitrage

onderworpen indien daaromtrent reeds een beslissing werd uitgesproken door een rechterlijke instantie of een administratieve rechtbank van de ene of de andere overeenkomstsluitende Staat. Tenzij een rechtstreeks bij het geval betrokken persoon de overeengekomen regeling waardoor de beslissing na arbitrage wordt uitgevoerd, niet aanvaardt binnen een termijn van drie maanden vanaf de mededeling van de beslissing, is die beslissing bindend. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten regelen de wijze van toepassing van deze paragraaf in onderlinge overeenstemming.”

B. Wanneer Mexico na ondertekening van dit Protocol met een derde Staat een akkoord zou sluiten dat voorziet in een vrijwillige arbitrageprocedure, zullen de bepalingen van die procedure automatisch van toepassing zijn tussen Mexico en België vanaf de datum waarop het akkoord tussen Mexico en die derde Staat van toepassing is en zolang de bepalingen van voorgaande subparagraaf A niet van toepassing zijn.

10. Met betrekking tot artikel 27:

Wanneer Mexico na ondertekening van dit Protocol met een derde Staat een akkoord zou sluiten waarin specifieke bepalingen zijn opgenomen inzake het toekennen van verdragsvoordelen aan instrumenten voor collectieve beleggingen die als dusdanig niet aan de belasting onderworpen zijn in de overeenkomstsluitende Staat waar ze gevestigd zijn, plegen de overeenkomstsluitende Staten overleg met elkaar teneinde de Overeenkomst dermate te wijzigen dat ze verdragsvoordelen toekent aan die instrumenten voor collectieve beleggingen.]

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit protocol hebben ondertekend.

Gedaan in tweevoud te Mexico, op 24 november 1992, in de Nederlandse, de Franse en de Spaanse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.